

Europeiska unionens officiella tidning

C 347

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofjärde årgången

26 november 2011

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2011/C 347/01

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 340, 19.11.2011

1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2011/C 347/02

Förenade målen C-403/08 och C-429/08: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 4 oktober 2011 (beslut att begära förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, och High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Förenade kungariket) — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas Sa, Multichoice Hellas SA mot QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton och Derek Owen (C-403/08), Karen Murphy mot Media Protection Services Ltd (C-429/08) (Satellitsändningar — Sändning av fotbollsmatcher — Mottagning av sändningen med hjälp av satellitavkodningskort — Satellitavkodningskort som lagligen släppts ut på marknaden i en medlemsstat och används i en annan medlemsstat — Förbud mot saluföring och användning i en medlemsstat — Visning av sändningar i strid med de tilldelade ensamrätterna — Upphovsrätt — Rätt till tv-sändning — Exklusiva licenser för sändningar i en enda medlemsstat — Frihet att tillhandahålla tjänster — Artikel 56 FEUF — Konkurrens — Artikel 101 FEUF — Syfte att begränsa konkurrensen — Skydd för tjänster som bygger på villkorad tillgång — Olaglig utrustning — Direktiv 98/84/EG — Direktiv 2001/29/EG — Mångfaldigande av verk i en satellitdekoders minne och på en tv-skärm — Undantag från mångfaldiganderätten — Överföring av verk till allmänheten i pubar — Direktiv 93/83/EEG)

2

SV

Pris:
4 EUR

(forts. på nästa sida)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 347/03	Mål C-302/09: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 oktober 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien (Fördragsbrott — Statligt stöd — Stöd som getts till företag i Venedig och Chioggia — Nedsättning av sociala avgifter — Återkrav)	3
2011/C 347/04	Mål C-493/09: Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 oktober 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal (Fördragsbrott — Artikel 63 FEUF och artikel 40 i EES-avtalet — Fri rörlighet för kapital — Utländska och inhemska pensionsfonder — Bolagsskatt — Utdelning — Undantag från skatteplikt — Skillnad i behandling)	4
2011/C 347/05	Mål C-381/10: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 6 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Österrike) — Astrid Preissl KEG mot Landeshauptmann von Wien (Industripolitik — Livsmedelshygien — Förordning (EG) nr 852/2004 — Installation av ett tvättställ på toaletterna i en inrättning där livsmedel saluförs)	4
2011/C 347/06	Mål C-382/10: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 6 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Österrike) — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda och Stefan Toth mot Landeshauptmann von Wien (Industripolitik — Livsmedelshygien — Förordning (EG) nr 852/2004 — Försäljning av bageri- och konditoriprodukter genom självbetjäning)	5
2011/C 347/07	Mål C-421/10: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof (Tyskland)) — Finanzamt Deggendorf mot Markus Stoppelkamp, i egenskap av konkursförvaltare för Harald Raab (Mervärdesskatt — Sjätte direktivet — Artikel 21.1 b — Fastställande av platsen för den skattemässiga anknytningen — Tjänster som tillhandahålls av en person som har sin hemvist i samma land som mottagaren av tjänsterna men som har etablerat sin rörelse i en annan medlemsstat — Begreppet skattskyldig person som är etablerad utomlands)	5
2011/C 347/08	Mål C-443/10: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif de Limoges — Frankrike) — Philippe Bonnarde mot Agende de Services et de Paiement (Fri rörlighet för varor — Kvantitativa restriktioner — Åtgärder med motsvarande verkan — En person bosatt i en medlemsstat importerar ett fordon som redan är registrerat i en annan medlemsstat — Miljöbonus — Villkor — Registreringsbevis som intygar att det är fråga om visningsfordon)	6
2011/C 347/09	Mål C-506/10: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgericht — Tyskland) — Rico Graf, Rudolf Engel mot Landratsamt Waldshut — Landwirtschaftsamt (Avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer — Likabehandling — Gränsarbetare med egen rörelse — Avtal om jordbruksarrende — Lantbruksstruktur — Lagstiftning i en medlemsstat som tillåter att avtalet hindras när produkter, som schweiziska lantbrukare i egenskap av gränsgångare utvinner i landet, är avsedda för tullfri export till Schweiz)	6
2011/C 347/10	Mål C-364/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Ungern) den 11 juli 2011 — Mostafa Abed El Karem El Kott m.fl. mot Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, Förenta Nationernas Flyktingkommissariat	7
2011/C 347/11	Mål C-409/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Ungern) den 1 augusti 2011 — Gábor Csonka m.fl. mot den ungerska staten	7

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 347/12	Mål C-438/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 26 augusti 2011 — Lagura Vermögensverwaltung GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Hafen 8	8
2011/C 347/13	Mål C-439/11 P: Överklagande ingett den 25 augusti 2011 av Ziegler SA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 16 juni 2011 i mål T-199/08, Ziegler mot kommissionen 8	8
2011/C 347/14	Mål C-444/11 P: Överklagande ingett den 30 augusti 2011 av Team Relocations NV m. fl. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 16 juni 2011 i de förenade målen T-204/08 och T-212/08, Team Relocations NV m.fl. mot kommissionen 9	9
2011/C 347/15	Mål C-451/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Gießen (Tyskland) den 1 september 2011 — Natthaya Dülger mot Wetteraukreis 10	10
2011/C 347/16	Mål C-455/11 P: Överklagande ingett den 2 september 2011 av Solvay SA av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 juni 2011 i mål T-186/06, Solvay SA mot Europeiska kommissionen 11	11
2011/C 347/17	Mål C-466/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Brescia (Italien) den 9 september 2011 — Gennaro Currà m.fl. mot Förbundsrepubliken Tyskland 12	12
2011/C 347/18	Mål C-467/11 P: Överklagande ingett den 9 september 2011 av Audi AG och Volkswagen AG av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 6 juli 2011 i mål T-318/09, Audi AG och Volkswagen AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) 12	12
2011/C 347/19	Mål C-473/11: Talan väckt den 16 september 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna 13	13
2011/C 347/20	Mål C-477/11 P: Överklagande ingett den 19 september 2011 av Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 4 juli 2011 i mål T-275/09, Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd mot Europeiska kommissionen 13	13
2011/C 347/21	Mål C-483/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal di Argeș (Rumänien) den 20 september 2011 — Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu mot Stato romeno rappresentato dal Ministero delle Finanze Pubbliche 14	14
2011/C 347/22	Mål C-484/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Argeș (Rumänien) den 20 september 2011 — Mariana Budan mot Statul român — Ministerul Finanțelor Publice genom Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș 15	15
2011/C 347/23	Mål C-487/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administratīvā rajona tiesa (Republiken Lettland) den 22 september 2011 — Laimonis Treimanis mot Valsts ieņēmumu dienests 15	15
2011/C 347/24	Mål C-489/11 P: Överklagande ingett den 23 september 2011 av Mitsubishi Electric Corp. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 12 juli 2011 i mål T-133/07, Mitsubishi Electric Corp. mot Europeiska kommissionen 15	15
2011/C 347/25	Mål C-492/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di Pace di Mercato San Severino (Italien) den 26 september 2011 — Ciro Di Donna mot Società imballaggi metallici Salerno Srl (SIMSA) 16	16

2011/C 347/26	Mål C-493/11 P: Överklagande ingett den 23 september 2011 av United Technologies Corp. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i mål T-141/07, United Technologies Corp. mot Europeiska kommissionen	17
2011/C 347/27	Mål C-494/11 P: Överklagande ingett den 23 september 2011 av Otis Luxembourg Sàrl, med tidigare firman General Technic-Otis Sàrl, Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company, Otis GmbH & Co. OHG av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i mål T-141/07, Otis Luxembourg Sàrl, med tidigare firman General Technic-Otis Sàrl, Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company, Otis GmbH & Co. OHG mot Europeiska kommissionen	18
2011/C 347/28	Mål C-498/11 P: Överklagande ingett den 27 september 2011 av Toshiba Corp. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 12 juli 2011 i mål T-113/07, Toshiba Corp. mot Europeiska kommissionen	18
2011/C 347/29	Mål C-501/11 P: Överklagande ingett den 28 september 2011 av Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV och Schindler Deutschland Holding GmbH av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i mål T-138/07, Schindler Holding Ltd m.fl. mot kommissionen	19
2011/C 347/30	Mål C-502/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 30 september 2011 — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss mot Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture	20
2011/C 347/31	Mål C-503/11 P: Överklagande ingett den 30 september 2011 av ThyssenKrupp Elevator (CENE) GmbH, tidigare ThyssenKrupp Aufzüge GmbH, och ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i förenade målen T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 och T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot Europeiska kommissionen	21
2011/C 347/32	Mål C-504/11 P: Överklagande ingett den 30 september 2011 av ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i de förenade målen T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 och T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot Europeiska kommissionen	22
2011/C 347/33	Mål C-505/11 P: Överklagande ingett den 30 september 2011 av ThyssenKrupp Elevator AG av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i de förenade målen T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 och T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot kommissionen	23
2011/C 347/34	Mål C-506/11 P: Överklagande ingett den 30 september 2011 av ThyssenKrupp AG av den dom som tribunalen meddelade den 13 juli 2011 i de förenade målen T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 och T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot kommissionen	24
2011/C 347/35	Mål C-512/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbetsdomstolen (Finland) den 3 oktober 2011 — Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö TSN ry mot Terveyspalvelualan Liitto ry och Mehiläinen Oy	25
2011/C 347/36	Mål C-513/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbetsdomstolen (Finland) den 3 oktober 2011 — Ylemmät Toimihenkilöt YTN ry mot Teknoliogioteollisuus ry och Nokia Siemens Networks Oy	25

Tribunalen

2011/C 347/37	Mål T-38/05: Tribunalens dom av den 12 oktober 2011 — Agroexpansión mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Spanska marknaden för köp och första beredning av råttobak — Beslut i vilket överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Böter — Ansvar för överträdelsen — Övre gräns motsvarande 10 procent av omsättningen — Avskräckande verkan — Likabehandling — Förmildrande omständigheter — Samarbete) 26	26
2011/C 347/38	Mål T-41/05: Tribunalens dom av den 12 oktober 2011 — Alliance One International mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Spanska marknaden för inköp och en första bearbetning av råttobak — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Böter — Ansvar för överträdelsen — Maximigränsen på 10 procent av omsättningen — Preventiv effekt — Förmildrande omständigheter) 26	26
2011/C 347/39	Mål T-139/06: Tribunalens dom av den 19 oktober 2011 — Frankrike mot kommissionen (Underlåtenhet att verkställa en dom från domstolen varigenom ett fördragsbrott har konstaterats — Löpande vite — Medlemsstatens vidtagande av vissa åtgärder — Krav på betalning — Kommissionens behörighet — Tribunalens behörighet) 27	27
2011/C 347/40	Mål T-312/07: Tribunalens dom av den 12 oktober 2011 — Dimos Peramatos mot kommissionen ("Finansiellt stöd som beviljats med avseende ett projekt på miljöområdet — LIFE — Beslut om delvis återkrav av det belopp som utbetalats — Fastställelse av stödmottagarens skyldigheter inom ramen för det finansierade projektet — Berättigade förväntningar — Motiveringsskyldighet") 27	27
2011/C 347/41	Mål T-449/08: Tribunalens dom av den 18 oktober 2011 — SLV Elektronik mot harmoniseringsbyrån — Jiménez Muñoz (LINE) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket LINE — Äldre nationella ordmärken och figurmärken Line — Delvist avslag på ansökan om registrering — Absoluta registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (numera artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)) 27	27
2011/C 347/42	Mål T-561/08: Tribunalens dom av den 18 oktober 2011 — Gutknecht mot kommissionen (Utombiligatoriskt skadeståndsansvar — Hälsoskydd — Biocidprodukter — Kartläggning av verksamma ämnen på marknaden — Kommissionens antagande av förordningar enligt direktiv 98/8/EG — Orsakssamband) 28	28
2011/C 347/43	Mål T-393/09: Tribunalens dom av den 13 oktober 2011 — NEC Display Solutions Europe mot harmoniseringsbyrån — Nokia (NaViKey) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket NaViKey — Det äldre gemenskapsordmärket NAVI — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Åsidosättande av motiveringsskyldigheten — Artikel 75 i förordning nr 207/2009) 28	28
2011/C 347/44	Mål T-439/09: Tribunalens dom av den 18 oktober 2011 — Purvis mot parlamentet (Bestämmelser för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter — Kompletterande pensionssystem — Avslag på ansökan om beviljande av frivillig kompletterande pension delvis i form av kapital — Invändning om rättsstridighet — Förvärvade rättigheter — Berättigade förväntningar — Proportionalitet) 28	28

2011/C 347/45	Mål T-53/10: Tribunalens dom av den 18 oktober 2011 — Peter Reisenhel mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Annuleringsenhetens avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring — Delgivning av annuleringsenhetens beslut per telefax — Överklagande till överklagandenämnden — Inläga innehållande grunderna för överklagandet — Frist för ingivande — Huruvida överklagandet kan tas upp till prövning — Artikel 57 i förordning (EG) nr 6/2002 — Rättelse av ett beslut — Artikel 39 i förordning (EG) nr 2245/2002 — Den allmänna rättsprincipen om att en rättsstridig administrativ rättsakt får återkallas) 29	29
2011/C 347/46	Mål T-87/10: Tribunalens dom av den 11 oktober 2011 — Chestnut Medical Technologies mot harmoniseringsbyrån (PIPELINE) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket PIPELINE — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009)..... 29	29
2011/C 347/47	Mål T-213/10 P: Tribunalens dom av den 24 oktober 2011 — P mot parlamentet (Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Uppsägning — Förlorat förtroende — Motivering — Missuppfattning av bevisning) 29	29
2011/C 347/48	Mål T-224/10: Tribunalens dom av den 12 oktober 2011 — Association belge des consommateurs test-achats mot kommissionen (Konkurrens — Koncentrationer — Den belgiska energimarknaden — Beslut genom vilket en koncentration förklaras förenlig med den gemensamma marknaden — Åtaganden som gjorts under den inledande granskningsfasen — Avslag på en begäran om partiellt hänskjutande av ett koncentrationsärende till nationella myndigheter — Talan om ogiltigförklaring — Konsumentorganisation — Berättigat intresse av att få saken prövad — Underlåtenhet att inleda ett fördjudat undersökningsförfarande — Processuella rättigheter — Avvisning) 30	30
2011/C 347/49	Mål T-304/10: Tribunalens dom av den 18 oktober 2011 — dm-drogerie markt GmbH & Co. KG mot harmoniseringsbyrån — Semtee (caldea) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket caldea — Äldre internationellt ordmärke BALEA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Känneteckenslikhet föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) 30	30
2011/C 347/50	Mål T-277/07: Tribunalens beslut av den 6 oktober 2011 — Secure Computing mot harmoniseringsbyrån — Investrónica (SECUREOS) (Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken) 31	31
2011/C 347/51	Mål T-341/08: Tribunalens beslut av den 30 juni 2011 — Hess Group mot harmoniseringsbyrån — Coloma Navarro (COLOMÉ) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om ogiltighetsförklaring — Överenskommelse och återkallande av ansökan om ogiltighetsförklaring — Anledning saknas att döma i saken) 31	31
2011/C 347/52	Mål T-96/09: Tribunalens beslut av den 28 september 2011 — UCAPT mot rådet (Talan om ogiltigförklaring — Gemensam jordbrukspolitik — Stödordning till förmån för jordbrukare — Stöd till tobaksproduktion — Förordning (EG) nr 73/2009 — Villkoret personligen berörd är inte uppfyllt — Avvisning) 31	31
2011/C 347/53	Mål T-128/09: Tribunalens beslut av den 3 oktober 2011 — Meridiana och Meridiana fly mot kommissionen (Statligt stöd — Talan om ogiltigförklaring — Sökandenas passivitet — Anledning saknas att döma i saken) 32	32
2011/C 347/54	Mål T-297/10: Tribunalens beslut av den 11 oktober 2011 — DBV mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Dumpning — Import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Kina — Rätten till försvar — Beräkning av det normala värdet — Proportionalitet — Uppenbart att talan till viss del ska avvisas och till viss del ska ogillas) 32	32

2011/C 347/55	Mål T-149/11: Tribunalens beslut av den 12 oktober 2011 — GS mot parlamentet och rådet (Talan om ogiltigförklaring — Förordning (EU) nr 1210/2010 — Möjlighet för medlemsstaterna att vägra att ersätta euromynt som inte är lämpliga för cirkulation — Inte direkt berörd — Avvisning) 32	32
2011/C 347/56	Mål T-206/11: Tribunalens beslut av den 28 september 2011 — Complex mot harmoniseringsbyrån — Kajometal (KX) ("Gemenskapsvarumärke — Registreringshinder — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken") 33	33
2011/C 347/57	Mål T-346/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 30 september 2011 — Gollnisch mot parlamentet (Interimistiskt förfarande — Upphävande av immuniteten för en ledamot av Europaparlamentet — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte) 33	33
2011/C 347/58	Mål T-347/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 30 september 2011 — Gollnisch mot Europaparlamentet (Interimistiskt förfarande — Avslag på en begäran om fastställelse av en parlamentsledamots immunitet — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Avvisning) 33	33
2011/C 347/59	Mål T-379/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 15 september 2011 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann m.fl. mot kommissionen. (Interimistiskt förfarande — Miljö — Gratis tilldelning av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 10a i direktiv 2003/87/EG — Fastställandet av riktmärken för de produkter som berörs av kommissionens beslut — Ansökan om interimistiska åtgärder — Upptagande till sakprövning — Situation som ställer krav på skyndsamhet) 33	33
2011/C 347/60	Mål T-381/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 15 september 2011 — Eurofer mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Miljö — Gratis tilldelning av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 10a i direktiv 2003/87/EG — Fastställandet av riktmärken för de produkter som berörs av kommissionens beslut — Ansökan om interimistiska åtgärder — Upptagande till sakprövning — Situation som ställer krav på skyndsamhet) 34	34
2011/C 347/61	Mål T-384/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 28 september 2011 — Safa Nicu Sepahan mot rådet (Interimistiskt förfarande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Särskilda restriktiva åtgärder som vidtagits mot Iran för att förhindra spridningen av kärnvapen — Frysning av tillgångar och ekonomiska resurser — Ansökan om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte) 34	34
2011/C 347/62	Mål T-395/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 30 september 2011 — Elti mot Europeiska unionens delegation i Montenegro (Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Anbudsförfarande — Förkastande av anbud — Ansökan om uppskov med verkställighet — Åsidosättande av formföreskrifter — Avvisning) 34	34
2011/C 347/63	Mål T-421/11 R: Beslut meddelat av domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder vid tribunalen den 3 oktober 2011 — Qualitest FZE mot rådet (Interimistiskt förfarande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran i syfte att hindra kärnvapenspridning — Frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte) 35	35
2011/C 347/64	Mål T-422/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 5 oktober 2011 — Computer Resources International (Luxembourg) mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Anbudsförfarande — Förkastande av ett anbud — Begäran om uppskov med verkställigheten — Förlust av möjlighet — Allvarlig och irreparabel skada föreligger inte — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte) 35	35

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 347/65	Mål T-309/10: Talan väckt den 15 september 2011 — Klein mot kommissionen	35
2011/C 347/66	Mål T-489/11: Talan väckt den 20 september 2011 — Ruse Industry mot kommissionen	36
2011/C 347/67	Mål T-495/11: Talan väckt den 19 september 2011 — Streng mot harmoniseringsbyrå — Gismondi (PARAMETRICA)	37
2011/C 347/68	Mål T-498/11: Talan väckt den 16 september 2011 — Evropaiki Dynamiki mot kommissionen	37
2011/C 347/69	Mål T-503/11: Talan väckt den 27 september 2011 — Al-Aqsa mot rådet	38
2011/C 347/70	Mål T-508/11: Talan väckt den 27 september 2011 — LTTE mot rådet	39
2011/C 347/71	Mål T-512/11: Talan väckt den 24 september 2011 — Ryanair mot kommissionen	40
2011/C 347/72	Mål T-516/11: Talan väckt den 22 september 2011 — MasterCard m.fl. mot kommissionen	40
2011/C 347/73	Mål T-519/11: Överklagande ingett den 29 september 2011 av Sandro Gozi av den dom som personaldomstolen meddelade den 20 juli 2011 i mål F-116/10 — Gozi mot kommissionen	41
2011/C 347/74	Mål T-526/11: Talan väckt den 3 oktober 2011 — Igcar Chemicals mot Echa	41
2011/C 347/75	Mål T-538/11: Talan väckt den 10 oktober 2011 — Belgien mot kommissionen	42
2011/C 347/76	Mål T-540/11: Talan väckt den 4 oktober 2011 — Melkveebedrijf Overenk m.fl. mot kommissionen	42
2011/C 347/77	Mål T-234/00: Tribunalens beslut av den 6 oktober 2011 — Fondazione Opera S. Maria della Cartià mot Kommissionen	44
2011/C 347/78	Mål T-235/00: Tribunalens beslut av den 6 oktober 2011 — Codess Sociale e.a. mot kommissionen	44
2011/C 347/79	Mål T-255/00: Tribunalens beslut av den 6 oktober 2011 — Ciga e.a mot kommissionen	44
2011/C 347/80	Mål T-266/00: Tribunalens beslut av den 6 oktober 2011 — Confartigianato Venezia e.a. mot Kommissionen	44
2011/C 347/81	Mål T-502/09: Tribunalens beslut av den 11 oktober 2011 — Inovis/OHMI mot Sonaecom (INOVIS)	44
2011/C 347/82	Mål T-23/11: Tribunalens beslut av den 11 oktober 2011 — El Corte Inglés mot Harmoniseringsbyrå	44

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

*(2011/C 347/01)***Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 340, 19.11.2011

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 331, 12.11.2011

EUT C 319, 29.10.2011

EUT C 311, 22.10.2011

EUT C 305, 15.10.2011

EUT C 298, 8.10.2011

EUT C 290, 1.10.2011

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 4 oktober 2011 (beslut att begära förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, och High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Förenade kungariket) — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas Sa, Multichoice Hellas SA mot QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton och Derek Owen (C-403/08), Karen Murphy mot Media Protection Services Ltd (C-429/08)

(Förenade målen C-403/08 och C-429/08) ⁽¹⁾

(Satellitsändningar — Sändning av fotbollsmatcher — Mottagning av sändningen med hjälp av satellitavkodningskort — Satellitavkodningskort som lagligen släppts ut på marknaden i en medlemsstat och används i en annan medlemsstat — Förbud mot saluföring och användning i en medlemsstat — Visning av sändningar i strid med de tilldelade ensamrätterna — Upphovsrätt — Rätt till tv-sändning — Exklusiva licenser för sändningar i en enda medlemsstat — Frihet att tillhandahålla tjänster — Artikel 56 FEUF — Konkurrens — Artikel 101 FEUF — Syfte att begränsa konkurrensen — Skydd för tjänster som bygger på villkorad tillgång — Olaglig utrustning — Direktiv 98/84/EG — Direktiv 2001/29/EG — Mångfaldigande av verk i en satellitdekoders minne och på en tv-skärm — Undantag från mångfaldiganderätten — Överföring av verk till allmänheten i pubar — Direktiv 93/83/EEG)

(2011/C 347/02)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Förenade kungariket

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas Sa, Multichoice Hellas SA (C-403/08), Karen Murphy (C-429/08)

Motparter: QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Philip George Charles Houghton, Derek Owen (C-403/08), Media Protection Services Ltd (C-429/08)

Saken

Beslut att begära förhandsavgörande — High Court of Justice (Chancery Division), Queen's Bench Division (Administrative Court), Förenade kungariket — Tolkningen av artiklarna 28 EG, 30 EG, 49 EG och 81 EG, artiklarna 2 a, 2 e, 4 a och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/84/EG av den 20 november 1998 om det rättsliga skyddet för tjänster som byggs på eller utgörs av villkorad tillgång (EGT L 320, 1998, s. 54), artiklarna 2, 3 och 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 2001, s. 10), artikel 1 a och 1 b i rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 298, 1998, s. 23; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 3) samt av rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidaresändning via kabel (EGT L 248, 1993, s. 15; svensk specialutgåva, område 13, volym 25, s. 33) — Beviljande mot ersättning av exklusiva rättigheter vad avser satellitsändningar av fotbollsmatcher — Försäljning i Förenade kungariket av avkodare som lagligen har förts ut på marknaden i en annan medlemsstat och som gör det möjligt att visa sådana matcher i strid med de exklusiva rättigheter som har beviljats

Domslut

1. Begreppet "olaglig utrustning" i den mening som avses i artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/84/EG av den 20 november 1998 om det rättsliga skyddet för tjänster som byggs på eller utgörs av villkorad tillgång ska tolkas så, att det inte omfattar utländsk avkodningsutrustning — som möjliggör tillgång till satellitsändningstjänster från ett programföretag och som tillverkas och saluförs med detta företags godkännande, men som används, mot detta företags vilja, utanför det geografiska område för vilket den har distribuerats —, och inte heller utländsk

avkodningsutrustning som erhållits eller aktiverats genom uppgivandet av ett falskt namn och en falsk adress, eller utländsk avkodningsutrustning som används i strid med en avtalsenlig begränsning enligt vilken den endast får användas för privat bruk.

2. Artikel 3.2 i direktiv 98/84 utgör inte hinder för en nationell lagstiftning som förbjuder användning av utländsk avkodningsutrustning, inbegripet utländsk avkodningsutrustning som erhållits eller aktiverats genom uppgivandet av ett falskt namn och en falsk adress, eller utländsk avkodningsutrustning som används i strid med en avtalsenlig begränsning enligt vilken den endast får användas för privat bruk, eftersom en sådan lagstiftning inte omfattas av det område som samordnas genom direktivet.

3. Artikel 56 FEUF ska tolkas på följande sätt:

— Denna artikel utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat som innebär att det är förbjudet att till denna stat importera samt där sälja och använda utländsk avkodningsutrustning som möjliggör tillgång till en kodad satellitsändningstjänst från en annan medlemsstat som innehåller alster som skyddas i den förstnämnda statens lagstiftning.

— Denna slutsats påverkas varken av att den utländska avkodningsutrustningen har erhållits eller aktiverats genom uppgivandet av en falsk identitet och en falsk adress, i syfte att kringgå den aktuella territoriella inskränkningen, eller av att denna utrustning används för kommersiellt bruk trots att den endast var avsedd att användas för privat bruk.

4. Klausuler i ett exklusivt licensavtal som slutits mellan en innehavare av immateriella rättigheter och ett programföretag utgör en konkurrensbegränsning som är förbjuden enligt artikel 101 FEUF, när dessa klausuler innebär en skyldighet för programföretaget att inte tillhandahålla avkodningsutrustning som möjliggör tillgång till rättighetsinnehavarens skyddade alster för användning utanför det geografiska område som omfattas av licensavtalet.

5. Artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ska tolkas så, att mångfaldiganderätten omfattar flyktiga fragment av verk i en satellitdekoders minne och på en tv-skärm, förutsatt att dessa fragment innehåller element som ger uttryck för de berörda upphovsmännens egen intellektuella skapelse, varvid den helhet som består av de fragment som mångfaldigas samtidigt ska undersökas för att pröva huruvida den innehåller sådana element.

6. Sådana mångfaldiganden som är aktuella i mål C-403/08, vilka sker i en satellitdekoders minne och på en tv-skärm, uppfyller de

villkor som anges i artikel 5.1 i direktiv 2001/29 och får följaktligen ske utan godkännande av berörda upphovsrättsinnehavare.

7. Begreppet "överföring till allmänheten" i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29 ska tolkas så, att det omfattar överföringen av tv-sända verk med hjälp av en tv-skärm och högtalare till kunder som befinner sig i en pub.

8. Rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidaresändning via kabel ska tolkas så, att direktivet saknar betydelse för frågan huruvida mångfaldiganden som sker i en satellitdekoders minne och på en tv-skärm är lagliga.

(¹) EUT C 301, 22.11.2008.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 oktober 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-302/09) (¹)

(Fördragsbrott — Statligt stöd — Stöd som getts till företag i Venedig och Chioggia — Nedsättning av sociala avgifter — Återkrav)

(2011/C 347/03)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci och E. Ringhini)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri och G. Aiello, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artiklarna 2, 5 och 6 i kommissionens beslut 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter (delgivet med nr K(1999) 4268) (EGT L 150, s. 50)

Domslut

1. Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 i kommissionens beslut 2000/394/EG av den 25 november 1999 om stöd till företagen i Venedig och Chioggia enligt lag nr 30/1997 och lag nr 206/1995 avseende slopade eller minskade sociala avgifter genom att inte inom den föreskrivna fristen hos stödmottagarna återkräva de stöd som utbetalats i enlighet med nämnda stödordning, som genom ovannämnda beslut förklarats vara olaglig och oförenlig med den gemensamma marknaden.

2. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 256, 24.10.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 oktober 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-493/09) (¹)

(Fördragsbrott — Artikel 63 FEUF och artikel 40 i EES-avtalet — Fri rörlighet för kapital — Utländska och inhemska pensionsfonder — Bolagsskatt — Utdelning — Undantag från skatteplikt — Skillnad i behandling)

(2011/C 347/04)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och M. Afonso)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och H. Ferreira)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 63 FEUF och artikel 40 EES — Begränsningar av den fria rörligheten för kapital — Utländska och inhemska pensionsfonder — Utdelning — Beskattning — Särbehandling

Domslut

1. Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 63 FEUF och artikel 40 i avtalet av den 2 maj 1992 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, genom att endast låta pensionsfonder med hemvist i landet omfattas av undantaget från inkomstskatt för juridiska personer.

2. Republiken Portugal ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 37 av den 13.2.2010.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 6 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Österrike) — Astrid Preissl KEG mot Landeshauptmann von Wien

(Mål C-381/10) (¹)

(Industripolitik — Livsmedelshygien — Förordning (EG) nr 852/2004 — Installation av ett tvättställ på toaletterna i en inrättning där livsmedel saluförs)

(2011/C 347/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Astrid Preissl KEG

Motpart: Landeshauptmann von Wien

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Tolkningen av punkt 4 i kapitel I i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, s. 1), och bland annat av ordet "Handwaschbecken" (tvättställ avsett för att tvätta händerna) i den tyska språkversionen av denna bestämmelse — Administrativt beslut av en medlemsstat att ett tvättställ med material för handtvättning och för hygienisk torkning ska installeras på toaletterna i ett café.

Domslut

Punkt 4 i kapitel I i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien ska tolkas så, att denna bestämmelse inte innebär att ett tvättställ, i den mening som avses i denna bestämmelse, ska vara avsett uteslutande för att tvätta händerna i eller att vattenkranen och materialet för handtorkning ska kunna användas utan att behöva vidröras med händerna.

(¹) EUT C 274, 9.10.2010.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 6 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Österrike) — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda och Stefan Toth mot Landeshauptmann von Wien

(Mål C-382/10) ⁽¹⁾

(Industripolitik — Livsmedelshygien — Förordning (EG) nr 852/2004 — Försäljning av bageri- och konditoriprodukter genom självbetjäning)

(2011/C 347/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda och Stefan Toth

Motpart: Landeshauptmann von Wien

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Tolkningen av punkt 3 i kapitel IX i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, s. 1) — Skydd av livsmedel mot kontaminering — Försäljning av bröd och konditoriprodukter genom självbetjäning — Administrativt beslut av en medlemsstat att en teknisk anordning ska installeras som hindrar att kunderna lägger tillbaka en vara efter hatt ha vidrört den med händerna

Domslut

Punkt 3 i kapitel IX i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien ska tolkas så, att den omständigheten att en potentiell köpare — när det är fråga om behållare för självbetjäningsförsäljning av bageri- och konditoriprodukter under sådana omständigheter som i det nationella målet — teoretiskt kunnat röra vid de saluförda livsmedlen med bara handen eller nysa på dem inte i sig kan anses innebära att dessa livsmedel inte har skyddats mot kontaminering som kan göra dem otjänliga, skadliga för hälsan eller kontaminerade på ett sådant sätt att de inte rimligen kan konsumeras i det skick i vilket de befinner sig.

⁽¹⁾ EUT C 274, 9.10.2010.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof (Tyskland)) — Finanzamt Deggendorf mot Markus Stoppelkamp, i egenskap av konkursförvaltare för Harald Raab

(Mål C-421/10) ⁽¹⁾

(Mervärdesskatt — Sjätte direktivet — Artikel 21.1 b — Fastställande av platsen för den skattemässiga anknytningen — Tjänster som tillhandahålls av en person som har sin hemvist i samma land som mottagaren av tjänsterna men som har etablerat sin rörelse i en annan medlemsstat — Begreppet skattskyldig person som är etablerad utomlands)

(2011/C 347/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Deggendorf

Motpart: Markus Stoppelkamp, i egenskap av konkursförvaltare för Harald Raab

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesfinanzhof — Tolkning av artikel 21.1 b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Fastställande av platsen för den skattemässiga anknytningen — Tjänster som tillhandahålls av en person som har sin hemvist i samma land som mottagaren av tjänsterna men som har etablerat sin rörelse i en annan medlemsstat — Begreppet skattskyldig person som är etablerad utomlands

Domslut

Artikel 21.1 b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2000/65/EG av den 17 oktober 2000, ska tolkas så att det för att en person ska anses vara "en skattskyldig person som är etablerad inom landet" är tillräckligt att den skattskyldige har etablerat sin rörelse utomlands.

⁽¹⁾ EUT C 317 av den 20.11.2010.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif de Limoges — Frankrike) — Philippe Bonnarde mot Agende de Services et de Paiement

(Mål C-443/10) ⁽¹⁾

(Fri rörlighet för varor — Kvantitativa restriktioner — Åtgärder med motsvarande verkan — En person bosatt i en medlemsstat importerar ett fordon som redan är registrerat i en annan medlemsstat — Miljöbonus — Villkor — Registreringsbevis som intygar att det är fråga om visningsfordon)

(2011/C 347/08)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal administratif de Limoges

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Philippe Bonnarde

Motpart: Agende de Services et de Paiement

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal administratif de Limoges — Tolkning av rådets direktiv 1999/37/EG av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon (EGT L 138, s. 57), i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2003/127/EG av den 23 december 2003 om ändring av rådets direktiv 1999/37/EG om registreringsbevis för fordon (EUT L 10, 2004, s. 29) — En person bosatt i Frankrike importerar ett fordon som redan är registrerat i en annan medlemsstat — Nationell lagstiftning enligt vilken beviljande av en miljöbonus fordrar uppvisande av ett intyg om att det är fråga om ett visningsfordon — Kvantitativa restriktioner — Åtgärder med motsvarande verkan

Domslut

Artiklarna 34 FEUF och 36 FEUF utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som — för att ett stöd benämnt "miljöbonus — Grenelle-konferensen om miljön" ska beviljas vid registrering av importerade visningsmotorfordon i medlemsstaten — uppställer krav på att det första registreringsbeviset för sådana fordon innehåller anmärkningen "visningsfordon".

⁽¹⁾ EUT C 317, 20.11.2010.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 oktober 2011 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgericht — Tyskland) — Rico Graf, Rudolf Engel mot Landratsamt Waldshut — Landwirtschaftsamt

(Mål C-506/10) ⁽¹⁾

(Avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer — Likabehandling — Gränsarbetare med egen rörelse — Avtal om jordbruksarrende — Lantbruksstruktur — Lagstiftning i en medlemsstat som tillåter att avtalet hindras när produkter, som schweiziska lantbrukare i egenskap av gränsgångare utvinna i landet, är avsedda för tullfri export till Schweiz)

(2011/C 347/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Rico Graf, Rudolf Engel

Svarande: Landratsamt Waldshut -Landwirtschaftsamt

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgericht — Tolkning av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer, undertecknat i Luxemburg den 21 juni 1999 (EGT L 2002, L 114, s. 6) — Invändning av den behöriga myndigheten i en medlemsstat mot arrendeavtal avseende jordbruksmark belägen i den medlemsstaten, vilket avtal ingåtts av en schweizisk lantbrukare som har sätet för sin verksamhet i Schweiz — Nationell lagstiftning enligt vilken en sådan invändning är tillåten på grund av snedvridning av konkurrensen när det gäller mark som används för produktion av jordbruksprodukter som är avsedda att föras ut tullfritt från den inre marknaden

Domslut

Principen om likabehandling i artikel 15.1 i bilaga I till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer, undertecknat i Luxemburg den 21 juni 1999 utgör hinder för en sådan lagstiftning i en medlemsstat som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, i vilken det föreskrivs en möjlighet för den behöriga myndigheten i den medlemsstaten att hindra ett avtal om jordbruksarrende gällande mark som är belägen inom ett visst område i den medlemsstaten och som har ingåtts mellan en person med hemvist i sistnämnda stat och en gränsarbetande person med

hemvist i den andra avtalsslutande staten, av det skälet att den arrenderade marken används för att producera jordbruksprodukter som är avsedda att exporteras tullfritt utanför unionens inre marknad och detta leder till snedvridning av konkurrensen, om tillämpningen av denna lagstiftning berör betydligt fler medborgare i den andra avtalsslutande staten än i den medlemsstat där nämnda lagstiftning är tillämplig. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida så är fallet.

(¹) EUT C 30, av den 29.1.2011.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Ungern) den 11 juli 2011 — Mostafa Abed El Karem El Kott m.fl. mot Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, Förenta Nationernas Flyktingkommissariat

(Mål C-364/11)

(2011/C 347/10)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mostafa Abed El Karem El Kott, Chadi Amin A Radi, Kamel Ismail Hazem

Motpart: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, Förenta Nationernas Flyktingkommissariat

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

Vid tillämpningen av artikel 12.1 a i direktiv 2004/83 (¹):

1. Innebär den omständigheten att en person kan åberopa direktivet att flyktingstatus eller, i enlighet med medlemsstatens val, någon av de två skyddsformer som omfattas av direktivets tillämpningsområde (flyktingstatus och status som alternativt skyddsbehövande) ska erkännas eller innebär nämnda omständighet att inte någon av dessa skyddsformer ska erkännas automatiskt, utan endast att den berörda personen ska anses ingå i den personkrets som omfattas av direktivets tillämpningsområde?

2. Upphör skyddet eller biståndet från kontoret på grund av vistelse utanför kontorets verksamhetsområde på grund av att kontoret upphör med sin verksamhet, på grund av att kontoret inte längre kan ge detta skydd eller bistånd eller på grund av ett objektivi hinder som medför att den berättigade personen inte kan erhålla skyddet eller biståndet?

(¹) Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehåll i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Ungern) den 1 augusti 2011 — Gábor Csonka m.fl. mot den ungerska staten

(Mål C-409/11)

(2011/C 347/11)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Gábor Csonka, Tibor Isztli, Dávid Juhász, János Kiss, Csaba Szontágh

Svarande: Den ungerska staten

Tolkningsfrågor

1. Hade den ungerska staten, vid den tidpunkt då kärandena orsakade skadorna, införlivat direktiv 72/166/EEG (¹), särskilt med beaktande av de skyldigheter som föreskrivs i artikel 3 i detta direktiv? Kan detta direktiv anses ha direkt effekt i förhållande till kärandena?
2. Kan, enligt gällande gemenskapslagstiftning, en enskild vars rättigheter har åsidosatts till följd av att denna medlemsstat inte har införlivat direktiv 72/166/EEG kräva att denna stat uppfyller bestämmelserna i direktivet genom att direkt åberopa gemenskapslagstiftningen gentemot medlemsstaten för att denna ska uppfylla sin skyldighet att säkerställa de rättigheter som den enskilde enligt direktivet tillförsäkras?

3. Kan, enligt gällande gemenskapslagstiftning, en enskild vars rättigheter har åsidosatts till följd av att direktiv 72/166/EEG inte har införlivats kräva ersättning för skador från den medlemsstat som är skyldig till denna underlåtelse?
4. För det fall föregående fråga besvaras jakande, åligger det den ungerska staten att utbetala ersättning för orsakade skador såväl till kärandena som till personer som har skadats i trafikolyckor som har orsakats av kärandena?

I direktivet föreskrivs rent konkret följande: "Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att all obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon skall ... på grundval av en enda premie omfatta hela gemenskapens territorium [vad avser orsakade skador]"

5. Kan ansvar utkrävas från medlemsstaten om skada har uppstått till följd av ett misstag vid utformningen av lagstiftningen?
6. Är bestämmelserna i regeringsdekret nr 190/2004 av den 8 juni om obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon (190/2004. (VI.8) *Korm. rendelet a gépjármű üzemben tartójának kötelező felelősségbiztosításáról*), vilket trädde i kraft den 1 januari 2010, förenliga med bestämmelserna i direktiv 72/166/EEG eller åligger det Ungern att införliva de skyldigheter som föreskrivs i detta direktiv med ungersk rätt?

(¹) Rådets direktiv av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 111).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 26 augusti 2011 — Lagura Vermögensverwaltung GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Mål C-438/11)

(2011/C 347/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Tolkningsfrågor

Ska gäldenären, när som i förevarande mål myndigheterna i tredjeland inte längre kan kontrollera huruvida det av dem utfärdade intyget baseras på korrekta uppgifter, nekas rätten att åberopa det godtrosskydd som gäller enligt artikel 220.2 b i [rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen] (¹), när den omständigheten att det är omöjligt att utreda huruvida ursprungsbezeichnung är korrekt till sitt innehåll är hänförlig till exportören, eller förutsätter bevisbördans övergång enligt artikel 220.2 b tredje stycket första delen i [nämnda förordning] från tullmyndigheterna till gäldenären endast, eller snarare, att nämnda omöjlighet har sitt ursprung utanför det område som är hänförligt till exportlandets myndigheter eller i en försumelse som enbart kan lastas exportören?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 (EGT L 311, s. 17).

Överklagande ingett den 25 augusti 2011 av Ziegler SA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 16 juni 2011 i mål T-199/08, Ziegler mot kommissionen

(Mål C-439/11 P)

(2011/C 347/13)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Ziegler SA (ombud: J.-F. Bellis, M. Favart och A. Baillieux, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- fastställa att förevarande överklagande kan tas upp till sakprövning och att det är välgrundat,
- upphäva tribunalens dom av den 16 juni 2011 i T-199/08, Ziegler mot kommissionen, och själv avgöra ärendet i sak,
- bifalla de yrkanden som framställts i första instans, och således ogiltigförklara kommissionens beslut K(2008) 926 slutlig av den 11 mars 2008, om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet i ärende COMP/38.543 — Internationella flyttjänster, eller, i andra hand, ogiltigförklara de böter sökanden ålagts, eller, i tredje hand, sätta ned dessa böter, samt

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i de två instanserna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför fyra grunder till stöd för sin talan.

För det första gjorde sig tribunalen på flera punkter skyldig till en felaktig rättstillämpning när den i den överklagade domen fann att kommissionen haft fog för att med tillämpning av sina riktlinjer vad gäller begreppet påverkan på handeln mellan medlemsstaterna att den överträdelse som klaganden påstått begått kunde märkbart påverka handeln mellan medlemstaterna i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF.

För det andra åsidosatte tribunalen unionsrätten, särskilt artikel 296 FEUF, den grundläggande rätten till en rättvis rättegång, likhetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen, när den fann att kommissionen inte åsidosatt sin motiveringsskyldighet genom att endast beakta överträdelsens "mycket allvarliga" karaktär vid bestämningen av den andel av försäljningen som hade samband med överträdelsen för att beräkna grundbeloppet för de böter som klaganden påfördes i enlighet med riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾.

För det tredje är motiveringen till den överklagade domen bristfällig eftersom den grund klaganden åberopat avseende kommissionens avsaknad av objektivitet inte besvaras och domen innebär ett åsidosättande av den grundläggande rätten till en rättvis rättegång och den grundläggande rätten till en god förvaltning

För det fjärde åsidosatte tribunalen genom den överklagade domen unionsrätten, och särskilt likhetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen, eftersom tribunalen — som funnit att kommissionen inte bedömt klagandens ekonomiska ställning på ett korrekt sätt — inte ifrågasatt den omständigheten att kommissionen inte ens beaktat möjligheten att sätta ned klagandens böter med stöd av punkt 37 i riktlinjerna för beräkning av böter, trots att kommissionen med stöd av nämnda punkt beviljat nedsättning av böterna för ett annat företag som deltagit i samma överträdelse

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] (EGT L 1, 2003, s. 1)

Överklagande ingett den 30 augusti 2011 av Team Relocations NV m. fl. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 16 juni 2011 i de förenade målen T-204/08 och T-212/08, Team Relocations NV m.fl. mot kommissionen

(Mål C-444/11 P)

(2011/C 347/14)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd, Team Relocations Ltd

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom (åttonde avdelningen) av den 16 juni 2011 i de förenade målen T-204/08 och T-212/08,

— för det fall domstolen tillämpar artikel 61 första stycket andra meningen i sin stadga

— ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut av den 11 mars 2008 i ärende COMP/38.543 — Internationella flyttfirmor, i den del det slås fast att klagandena åsidosatte artikel 81 EG och artikel 53.1 i EES-avtalet under perioden januari 1997–september 2003,

— ogiltigförklara artikel 2 i samma beslut i den del klagandena åläggs böter om 3,49 miljoner euro

— i andra hand avsevärt sätta ned det bötesbelopp som klagandena åläggs enligt ovannämnda beslut,

— i tredje hand ogiltigförklara artikel 2 i samma beslut i den del Amertranseuro International Holdings Ltd ansvar solidariskt för ett belopp om 1 300 000 euro,

— i fjärde hand förplikta kommissionen att uppge de omständigheter som beaktades när den satte ned det bötesbelopp som ålades Interdean NV med 70 procent, och tillerkänna Team Relocations möjligheten att skriftligen redogöra att dessa skäl även äger tillämpning i Team Relocations fall,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har klagandena åberopat nio grunder.

Den första grunden avser åsidosättande av artikel 101 FEUF och tillhörande praxis från EU-domstolen, missuppfattning av bevisningen samt åsidosättande av reglerna om bevisbördan och motiveringsskyldigheten, eftersom det i den överklagade domen slås fast att Team Relocations har gjort sig skyldigt till en enda, fortlöpande överträdelse, vilken anges i artikel 1 i beslutet, under perioden januari 1997–september 2003.

Som andra grund har klagandena gjort gällande åsidosättande av punkt 13 i kommissionens riktlinjer för beräkning av böter från år 2006, reglerna om bevisbördan, och av principerna om *in dubio pro reo* och *nulla poena sine culpa*, eftersom det slås fast i den överklagade domen att basbeloppet för klagandenas böter kan beräknas med utgångspunkt i omsättningen, till vilken Team Relocations påstådda överträdelse inte kunde hänföras.

Tredje grunden gäller åsidosättande av principerna om likabehandling och att straff ska vara individuella, åsidosättande av domstolens praxis avseende dessa principer, åsidosättande av motiveringsskyldigheten och reglerna om bevisbördan, eftersom det i den överklagade domen anges att en procentsats på 17 procent skulle kunna tillämpas i förhållande till Team Relocations i beslutet vid beräkningen av företagets bötesbelopp.

Fjärde grunden avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten, proportionalitetsprincipen samt artiklarna 7 och 23 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾, eftersom tribunalen slår fast i den överklagade domen att det är möjligt att i beslutet multiplicera Team Relocations procentsats av värdet av försäljningen med det antal år som det deltog i överträdelsen.

Som femte grund har klagandena gjort gällande att principen om att den som har stiftat en lag, måste själv följa den (*patere legem quam ipse fecisti*) och motiveringsskyldigheten har åsidosatts, eftersom tribunalen bedömde att det var motiverat att ålägga Team Relocations ytterligare ett belopp om 17 procent.

Den sjätte grunden avser åsidosättande av artikel 101 FEUF och tillhörande praxis från EU-domstolen, motiveringsskyldigheten och av principen om att den som har stiftat en lag, måste själv följa den, samt missuppfattning av bevisningen, eftersom tribunalen fann att kommissionens bedömning att det inte fanns några förmildrande omständigheter som berättigade till en betydande nedsättning av bötesbeloppet var riktig.

Som sjunde grund har klagandena gjort gällande åsidosättande av artikel 101 FEUF, icke-diskrimineringsprincipen och av motiveringsskyldigheten, eftersom tribunalen slog fast att Ameritrans Euro International Holdings Ltd ansvarade solidariskt för ett belopp om 1 300 000 euro.

Den åttonde grunden avser ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen och motiveringsskyldigheten, eftersom det slås fast i den överklagade domen att det bötesbelopp som åläggs Team Relocations uppfyller kraven på proportionalitet.

Slutligen avser den nionde grunden ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen, motiveringsskyldigheten och av principen om att den som har stiftat en lag, måste själv följa den, eftersom tribunalen underkänner Team Relocations åttonde grund och ogillar yrkandet att kommissionen ska förpliktas att uppge skälen till att Interdeans bötesbeloppet sattes ned med 70 procent.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Gießen (Tyskland) den 1 september 2011 —
Natthaya Dülger mot Wetteraukreis**

(Mål C-451/11)

(2011/C 347/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Gießen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Natthaya Dülger

Motpart: Wetteraukreis

Tolkningsfråga

Kan en thailändsk medborgare som varit gift med en turkisk arbetstagare som tillhör den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat, och som efter det att hon beviljats tillstånd att förena sig med nämnda arbetstagare levit tillsammans med honom utan avbrott under mer än tre år, med framgång åberopa de rättigheter som följer av artikel 7.1 första tankstrecket i beslut nr 1/80 som antagits av associeringsrådet EEG — Turkiet (nedan kallat beslut nr 1/80) med följden att hon, på grund av bestämmelsens direkta effekt, har uppehållsrätt?

Överklagande ingett den 2 september 2011 av Solvay SA av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 juni 2011 i mål T-186/06, Solvay SA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-455/11 P)

(2011/C 347/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Solvay SA (ombud: O.W. Brouwer, advocaat, och M. O'Regan, solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva punkterna 121-170 i domen,
- upphäva punkterna 394, 395 och 402-427 i domen,
- avkunna slutgiltig dom och ogiltigförklara det omtvistade beslutet i den mån som det fastställs att (a) klaganden åsidosatte artikel 81.1 EG mellan maj år 1995 och augusti år 1997 samt att (b) klaganden var det tredje företaget som uppfyllde villkoren i punkt 21 i 2002 års meddelande om samarbete, och att klagandens böter därför skulle sänkas, alternativt återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen och domstolen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat två grunder. I den överklagade domen avlog tribunalen till viss del klagandens yrkande om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2006) 1766 slutlig av den 3 maj 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/F/38.620 — Väteperoxid och perborat).

Genom den första grunden har klaganden ifrågasatt tribunalens slutsats att klaganden deltog i överträdelsen av artiklarna 81.1 EG och 53.1 EES mellan maj år 1995 och augusti år 1997. Tribunalen överskred sin behörighet och gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastställa att klaganden hade diskuterat och/eller utbytt uppgifter om priser och sina marknadsstrategier med andra företag. Dessa slutsatser kan enligt klaganden inte dras på grundval av det överklagade beslutet. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att bekräfta slutsatsen i det omtvistade beslutet enligt vilken de diskussioner, förhandlingar och informationsutbyten som ägde rum mellan tillverkare av väteperoxid (däribland klaganden) i ett misslyckat försök att dela upp marknaden (vilka inte resulterade i en överenskommelse mellan tillverkarna), genom att syfta till att begränsa konkurrensen, utgjorde en överträdelse av artiklarna 81.1 EG och 53.1 EES. Detta då de antingen utgjorde förberedande förhandlingar för och en del av samma svikliga förfarande som en medgiven kartell för prissättning kom att utgöra en del av i augusti år 1997 eller ett samordnat förfarande genom att "lägga grunden" för den senare kartellen och/eller genom att utgöra ett förbjudet utbyte av information mellan företag. Genom den andra grunden har klaganden ifrågasatt tribunalens slutsats att kommissionen inte agerade utöver sin behörighet genom att i det ifrågasatta beslutet fastställa att det andra företaget, Arkema, uppfyllde villkoren i punkt 21 i kommissionens meddelande om samarbete från år 2002 den 3 april 2003. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att definiera och tillämpa begreppet "betydande mervärde" samt gjorde sig skyldig till uppenbara felaktigheter vid värderingen av bevisningen, genom att fastställa att de handlingar som Arkema faxade den 3 april 2003 utan medföljande förklaringar hade betydande mervärde enligt punkt 21 i 2002 års meddelande om samarbete. Tribunalen gjorde sig också skyldig till uppenbart felaktig rättstillämpning, och uppenbart fel i förfarande samt missuppfattade bevisningen genom att fastställa att kommissionen hade rätt att i det omtvistade beslutet dra en annan slutsats än den som den drog i beslut K(2006) 2098 av den 31 maj 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende nr COMP/F/38.645 — Metakrylater). I det sistnämnda beslutet konstaterade kommissionen att Arkemas fax av den 3 april 2003 (vilket gällde kommissionens undersökningar av flera misstänkta karteller, däribland på områdena för väteperoxid och metakrylater) först kom att uppfylla villkoren i punkt 21 i 2002 års meddelande om samarbete i samband med att Arkema, i ett senare skede, ingav ytterligare förklaringar.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Brescia (Italien) den 9 september 2011 — Gennaro Currà m.fl. mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-466/11)

(2011/C 347/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Brescia (Italien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Gennaro Currà m.fl.

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Intervenient: Republiken Italien

Tolkningsfrågor

1. Strider det återopade privilegiet avseende civilrättslig immunitet [för Tyska staten] i de italienska domstolarna för de faktiska omständigheterna i målet — vilken immunitet sedan den 11 mars 2004 (domen i målet Ferrini) inte längre kan åtnjutas — samt överenskommelsen [som ingåtts i Trieste den 18 november 2008 med Italienska staten] om att inleda ett rättsligt förfarande vid Internationella domstolen ([mål] nr 143/2008 General list) [i förening med] italiensk lag nr 89/2010 som förhindrar verkställighet av italienska domar som avser allvarliga brott mot mänskligheten, med hänsyn tagen till Tyska statens internationella förpliktelser (artiklarna 2 och 5 § 2 i Londonöverenskommelsen [från år 1953, om Tyska rikets skulder, m.fl.]), mot artikel 6 [FEU] och artiklarna 17, 47 och 52 i Europeiska [unionens] stadga om de grundläggande rättigheterna av den 18 december 2000?
2. Innebär tillämpningen av artikel 7 i Reichsbeamtenhaftungsgesetz (BHG:s dom av den 26 juni 2003, III ZR 245/98 och Bundesverfassungsgerichts dom av den 15 februari 2006, 2 BvR 1476/03) med avseende på krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten som fråntar europeiska medborgare rätten till skadestånd från Tyska staten, i strid med artikel 2 i Londonöverenskommelsen från 1953 om tredje rikets skulder, att kärandenas rättigheter enligt artiklarna 17 och 47 i Europeiska [unionens] stadga om de grundläggande rättigheterna har kränkts fram till den 11 mars 2004 (domen i målet Ferrini)? Strider följaktligen återopandet av en preskriptionstid mot skyldigheterna enligt gemenskapsrätten och specifikt mot artiklarna 3 och 4.3 sista stycket [FEU] samt mot principen "non conceditur contra venire factum proprio"?
3. Strider invändningen beträffande Förbundsrepubliken Tysklands immunitet mot rättsliga förfaranden mot artiklarna 4.3 sista stycket och 21 [FEU], eftersom den lyfter bort

det civilrättsliga ansvaret enligt de gemensamma europeiska principerna (artikel 340 [FEU]) från svaranden för kränkningen av folkrätten (förbud mot slaveri och tvångsarbete) med avseende på medborgarna i en annan medlemsstat?

Överklagande ingett den 9 september 2011 av Audi AG och Volkswagen AG av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 6 juli 2011 i mål T-318/09, Audi AG och Volkswagen AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

(Mål C-467/11 P)

(2011/C 347/18)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Audi AG och Volkswagen AG (ombud: P. Kather, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 6 juli 2011 i mål T-318/09,
- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns första överklagandenaämnds beslut av den 14 maj 2009 (ärende R 226/2007-1), och
- förplikta harmoniseringsbyrån att bära rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Den överklagade domen strider mot artikel 7.1 c i förordningen om gemenskapsvarumärken ⁽¹⁾, då materiell gemenskapsrätt har tillämpats felaktigt. Kännetecknet TDI är inte beskrivande. Tribunalen utgick felaktigt från att den berörda omsättningskretsen omedelbart och utan vidare eftertanke skulle uppfatta kännetecknet TDI som en förkortning för en teknisk egenskap. Detta stämmer inte. Å ena sidan är TDI ingen förkortning, å andra sidan utgör TDI en förkortning för många olika begrepp. Under dessa omständigheter är kravet på att de berörda ska förstå "omedelbart och utan vidare eftertanke" inte uppfyllt. Klagandena anser dessutom att principen om att harmoniseringsbyrån utan särskilt yrkande ska pröva sakförhållandena i artikel 76.1 första meningen i förordningen om gemenskapsvarumärken har åsidosatts. Harmoniseringsbyrån försummade nämligen att bevisa att ett absolut registreringshinder förelåg.

Vidare har likabehandlingsprincipen åsidosatts, då ett direkt och konkret samband föreligger mellan tecknet TDI och de registrerade tecknen CDI och HOL, vilket kräver likabehandling. Sådan likabehandling föreligger inte då TDI inte har registrerats.

Den överklagade domen strider också mot artikel 7.3 i förordningen om gemenskapsvarumärken, då å ena sidan bevis för att varumärket är etablerat inte krävs med avseende på hela gemenskapen och å andra sidan tribunalen gjorde en felaktig rättslig bedömning av de relevanta omständigheterna. Bevis krävs inte då domstolen rättspraxis från målet Pago ⁽²⁾ rörande artikel 9 kan tillämpas på artikel 7 i förordningen om gemenskapsvarumärken. Dessutom framlades sådan bevisning för att varumärket var etablerat, men tribunalen gjorde en felaktig rättslig bedömning av den. Tribunalen felbedömde särskilt de nationella registreringarnas verkan som indicium. Tribunalen beaktade inte heller den stora marknadsandelen och den omfattande försäljningen av TDI-fordon, med följden att den därtill kopplade reklameffekten inte beaktades vid den rättsliga bedömningen.

Slutligen gjorde sig tribunalen skyldig till en rättslig felbedömning när den anförde att tecknet TDI inte användes som varumärke. Detta stämmer inte och strider mot gemenskapsrätten då tecknet TDI i alla sammanhang används som varumärke.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Domstolens dom av den 6 oktober 2009 i mål C-301/07, Pago International (REG 2009, s. I-9429).

Talan väckt den 16 september 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-473/11)

(2011/C 347/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios och W. Roels)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43, 96, 98 och 306–310 mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ genom att tillämpa

särskilda mervärdesskattebestämmelser för resebyråer som följer av förordning nr B71/2260 från mars 1971, och

— förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att Nederländerna inte har genomfört de särskilda mervärdesskattebestämmelserna för resebyråer. Detta följer av förordning nr B/1/2260 av den 22 mars 1971, i senast ändrade lydelse, eftersom det är uppenbart att förordningen strider mot de särskilda mervärdesskattebestämmelserna för resebyråer i artiklarna 306–310 i mervärdesskattedirektivet.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Överklagande ingett den 19 september 2011 av Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 4 juli 2011 i mål T-275/09, Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-477/11 P)

(2011/C 347/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd (ombud: I. Dodds-Smith, Solicitor, D. Anderson, QC, och J. Stratford, Barrister)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens beslut,

— förklara att Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd:s talan om ogiltigförklaring ska tas upp till sakprövning och bifalla Sepracors talan (beträffande den väsentliga formföreskriften) och/eller återförvisa målet till tribunalen för prövning av talan om ogiltigförklaring i sak, och

— meddela beslut om rättegångskostnaderna i övrigt vid ett senare tillfälle.

Grunder och huvudargument

Klaganden hävdar att beslutet att avvisa klagandens talan ska upphävas på följande två grunder:

- a) Det strider mot klagandens rätt att få sin sak prövad inför domstol och klagandens rätt till ett effektivt rättsmedel.
- b) Åsidosättande av en väsentlig formföreskrift på grund av att tredje mans uppgifter lagts till grund för avgörandet (denna grund framställdes vid tribunalen som dock bortsåg från detsamma).

Åsidosättande av rätten att få sin sak prövad

Klaganden ansökte i juli månad år 2007 om ett centraliserat godkännande för försäljning för sin produkt Lunivia, som föregåtts av omfattande och kostsam forskning, med hänvisning till att Lunivia i egenskap av en ny aktiv substans kunde omfattas av ett sådant centraliserat godkännande som avses i artikel 3.2 a i förordning (EG) nr 726/2004⁽¹⁾. Det fanns åtminstone starka skäl för att klagandens produkt Lunivia utgjorde en ny aktiv substans och Europeiska läkemedelsmyndigheten beslutade på denna grund att göra en central utredning av produkten.

Det överklagade beslutet motsvarade ett av kommissionen fattat slutligt beslut om att Lunivia inte skulle behandlas som en ny aktiv substans (och beslutet motsvarade således ett avslag på ansökan). Beslutet fickrättsliga verkningar bland annat genom att skyddet mot korshänvisningar av dem som ansöker för generiska läkemedel och mot användning av tillstånd för kopior upphävdes under en period av tio år.

Under dessa omständigheter hade klaganden inte något annat val än att återkalla sin ansökan. Hade klaganden tillåtit att ett centraliserat godkännande beviljades utan det skydd för dess forskningsportfölj som följer med ett godkännande som ny aktiv substans, skulle detta ha medfört att de som ansökt om generika i hela EU direkt hade kunnat använda samtliga värdefulla prekliniska och kliniska data i klagandens portfölj. Inte något innovativt läkemedelsbolag skulle ha övervägt att låta något sådant inträffa. "Åtgärder" i form av en talan om ogiltigförklaring och ett interimistiskt förfarande skulle ha varit verkningsslösa eftersom dessa inte hade kunnat läka nämnda oåterkalleliga följder.

Det enda praktiska och effektiva rättsmedlet (i motsats till det teoretiska och illusoriska) är därför att talan får väckas mot det omtvistade beslutet.

I det avseendet återoppar klaganden bland annat följande:

- a) Rätten att få sin sak prövad inför domstol och rätten till ett effektivt rättsmedel, artiklarna 6 och 13 i den Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter och artikel 47 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.

- b) Kravet att rättegångsreglerna avseende talan vid unionens domstolar ska tolkas i enlighet med dessa principer.

- c) Europadomstolens för mänskliga rättigheter praxis och nationella domstolars praxis.

- d) Policy avseende förhållandet mellan det centraliserade förfarandet och nationella förfaranden.

- e) EU-domstolens praxis beträffande

1. maktindelning

2. upptagande till prövning av mål om talan mot rättsakter genom vilka ett speciellt och särskilt förfarande avslutas

3. förekomsten av adekvat rättligt skydd

4. röjande av konfidentiella uppgifter.

Åsidosättande av en väsentlig formföreskrift

Tribunalen tog inte ens ställning till Sepracors yrkande avseende åsidosättande av en väsentlig formföreskrift på grund av användande av tredje mans uppgifter. Att inte underrätta Sepracor om de uppgifter som erhållits och beaktats förrän efter att beslutet fattas ledde till ett åsidosättande av rätten att bli hörd, vilken utgör en grundläggande princip inom EU.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal di Argeş (Rumänien) den 20 september 2011 — Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu mot Stato romeno rappresentato dal Ministero delle Finanze Pubbliche

(Mål C-483/11)

(2011/C 347/21)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunal di Argeş

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu

Motpart: Stato romeno rappresentato dal Ministero delle Finanze Pubbliche

Tolkningsfrågor

1. Innebär bestämmelserna i artikel 5 i lag 221/2009, som den ändrats av Curtea Constituțională genom beslut nr 1358 av den 21 oktober 2010, ett åsidosättande av artikel 5 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 8 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna?
2. Utgör artikel 5 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 8 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna hinder för en nationell lagstiftning som gör det möjligt att begränsa rätten för en person som blivit föremål för en politisk dom som strider mot lagen, att få ekonomisk ersättning för den ideella skada som denne åsamkats?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Argeș (Rumänien) den 20 september 2011 — Mariana Budan mot Statul român — Ministerul Finanțelor Publice genom Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș

(Mål C-484/11)

(2011/C 347/22)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Argeș (Rumänien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mariana Budan

Motpart: Statul român

Intervenient: Iulian-Nicolae Cujbescu

Tolkningsfråga

Har klaganden Mariana Budan ... och intervenienten Iulian-Nicolae Cujbescu ... i egenskap av offer för kommunistregimen och numera medborgare i Europeiska unionen rätt till ersättning för ideell skada enligt de grundläggande principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i fördragen om Europeiska unionen, även i en situation då det

finns en lucka i den aktuella nationella rätten (till följd av att artikel 5 i lag nr 221/[2009] förklarats vara grundlagsstridig)?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administratīvā rajona tiesa (Republiken Lettland) den 22 september 2011 — Laimonis Treimanis mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-487/11)

(2011/C 347/23)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā rajona tiesa (Republiken Lettland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Laimonis Treimanis

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Tolkningsfråga

Innebär artikel 7.1 i förordning nr 918/83 ett förbud för ägaren till ett personligt fordon, som importerats från ett tredjeland till Europeiska unionen, att överlämna detta fordon, för gratis användning, till en familjemedlem som verkligen har flyttat från ett tredjeland till Europeiska unionen och som fordonets ägare levde tillsammans med i samma hushåll i detta tredjeland innan fordonet importerades till Europeiska unionen, när fordonets ägare huvudsakligen är bosatt i tredjelandet efter att fordonet importerats till Europeiska unionen?

Överklagande ingett den 23 september 2011 av Mitsubishi Electric Corp. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 12 juli 2011 i mål T-133/07, Mitsubishi Electric Corp. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-489/11 P)

(2011/C 347/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Mitsubishi Electric Corp. (ombud: R. Denton, Solicitor, J. J. Vyavaharkar, Solicitor och advokaten K. Haegeman)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva domen, i den del som tribunalen ogillar Melcos talan,
- ogiltigförklara de artiklar i beslutet som inte redan ogiltigförklarats genom domen, i den del de rör Melco och TMT&D för den period som Melco är solidariskt ansvarig tillsammans med Toshiba för den verksamhet som TMT&D bedrivit, och
- i vart fall förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta Melcos rättegångskostnader i detta mål och i målet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har hävdatt att tribunalen har gjort betydande oriktiga bedömningar vad gäller bevisningen avseende förekomsten av den påstådda "gemensamma överenskommelsen".

- Tribunalen har förvrängt informationen avseende förekomsten av den "gemensamma överenskommelsen"
- Tribunalen har inte tillämpat korrekta kriterier för bevisvärderingen och felaktigt tillämpat den i rättspraxis fastslagna principen enligt vilken uttalanden som går emot intressena hos den som gör uttalandena i princip ska anses vara särskilt tillförlitliga.
- Tribunalen har felaktigt tillämpat rättspraxis avseende bedömningskriterier och bevisvärdering eftersom den fann att herr M:s uttalande var trovärdigt och hade högt bevisvärde
- Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning av bevisreglerna med avseende på Fujis svar på meddelandet om invändningar.
- Tribunalen beaktade inte de samlade verkningarna av kommissionens olika åsidosättanden avseende Melcos rätt till försvar och rätt att bli hörd.
- Tribunalen åsidosatte Melcos rätt till försvar, och särskilt oskuldspresumtionen, genom att kräva att Melco skulle styrka att en omständighet inte föreligger för att visa att Melco inte gjort sig skyldig till överträdelsen.
- Tribunalen har åsidosatt oskuldspresumtionen och har felaktigt tillämpat rättsliga principer genom att inte beakta en sannolik alternativ förklaring.

Klaganden har även hävdatt att tribunalen har gjort allvarliga oriktiga bedömningar vad gäller den tid som den påstådda överträdelsen ska ha varat.

- Tribunalen har inte styrkt den tid som den påstådda överträdelsen ska ha varat.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di Pace di Mercato San Severino (Italien) den 26 september 2011 — *Ciro Di Donna mot Società imballaggi metallici Salerno Srl (SIMSA)*

(Mål C-492/11)

(2011/C 347/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di Pace di Mercato San Severino

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: *Ciro Di Donna*

Svarande: *Società imballaggi metallici Salerno Srl (SIMSA)*

Tolkningsfråga

Utgör artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, proklamerad i Nice den 7 december 2000, anpassad den 12 december 2007 i Strasbourg, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/52/EG⁽¹⁾ av den 21 maj 2008 om vissa aspekter på medling på privaträttens område, den allmänna unionsrättsliga principen om ett effektivt domstolsskydd samt unionsrätten i sin helhet rent generellt hinder för att det i någon av Europeiska unionens medlemsstater införs en lagstiftning såsom den som har införts i Italien genom lagstiftningsdecret nr 28/2010 och ministerdecret nr 180/2010, i dess lydelse enligt ministerdecret nr 145/2011, enligt vilken

- domstolen i det påföljande domstolsförfarandet kan beakta bevis som är till förfång för en part som utan giltigt skäl har underlåtit att delta i ett obligatoriskt medlingsförfarande,
- domstolen ska besluta att inte bevilja ersättning för de kostnader som den vinnande parten har haft om vederbörande har avvisat ett förlikningsförslag och kostnaderna kan hänföras till perioden efter det att förslaget lades fram och domstolen ska förplikta denna part att ersätta de kostnader som den tappande parten har haft för samma period samt att betala en ytterligare avgift till staten motsvarande det belopp som redan har betalats som ansökningsavgift om avgörandet i det mål som inletts efter det att det avvisade förslaget lagts fram helt motsvarar förslaget,

- domstolen kan om det föreligger allvarliga och exceptionella skäl besluta att inte bevilja ersättning för de kostnader som den vinnande parten har haft för den ersättning som lämnats till medlaren och för den ersättning som ska betalas till den sakkunnige, även om avgörandet i målet inte helt motsvarar förslaget,
- domstolen ska förplikta den part som utan giltigt skäl har underlåtit att delta i medlingsförfarandet att betala ett belopp till staten motsvarande ansökningsavgiften för målet,
- medlaren kan, eller rättare sagt ska, lägga fram ett förslag till förlikning även om det inte har uppnåtts någon överenskommelse mellan parterna och även om parterna har underlåtit att delta i förfarandet,
- medlingsförsöket ska ha avslutats inom fyra månader,
- talan kan väckas först när det av medlaren upprättade protokollet över det misslyckade förlikningsförsöket och som innehåller uppgift om det avvisade förslaget har inkommit till medlingsorganets kansli, även om det har gått längre tid än fyra månader från det att medlingsförfarandet inleddes,
- det inte är uteslutet att medlingsförfarandena kan komma att mångdubblas — vilket medför att tvistlösningen tar längre tid — lika många gånger som det framställs nya lagenliga yrkanden i ett och samma mål som redan har inletts,
- kostnaderna för det obligatoriska medlingsförfarandet är minst dubbelt så höga jämfört med det domstolsförfarande som medlingen avser att förhindra och den oproportionerliga skillnaden ökar exponentiellt allteftersom tvistevärdet ökar (så att kostnaderna för medlingen till slut blir även mer än sex gånger så höga jämfört med kostnaderna för domstolsförfarandet) eller ju mer komplicerad tvisten är (i det sistnämnda fallet är det nödvändigt att utse en sakkunnig till vilken båda parterna i förfarandet ska betala ersättning och vilken hjälper medlaren i tvister som kräver särskilda tekniska kunskaper utan att det tekniska utlåtandet eller uppgifterna från den sakkunnige får användas i det påföljande domstolsförfarandet?)

Överklagande ingett den 23 september 2011 av United Technologies Corp. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i mål T-141/07, United Technologies Corp. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-493/11 P)

(2011/C 347/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: United Technologies Corp. (ombud: A. Winckler, avocat, J. Temple Lang, solicitor, C.J. Cook, advocate, D. Gerard, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva domen,
- på grundval av de omständigheter som den har tillgång till, delvis ogiltigförklara beslutet och sänka de böter som fastställts i det eller, om domstolen anser att det är lämpligt, upphäva domen och återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning av de relevanta faktiska omständigheterna, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Genom den första grunden har klaganden ifrågasatt tribunalens slutsats att kommissionen hade rätt att tillskriva UTC ansvar för dotterbolagen GTO:s och Otis agerande. Den första grunden består av tre delar. För det första gjorde sig tribunalen skyldig till ett materiellt fel genom att inte rätta sig efter det rättsliga test som tillhandahålls för vederläggning av antagandet om ansvar vilket följer av att ett företag äger ett dotterbolag i sin helhet. För det andra strider tribunalens tolkning av det rättsliga test som tillhandahålls för vederläggning av antagandet om ansvar mot Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. För det tredje förde tribunalen inte ett adekvat resonemang när den behandlade UTC:s särskilda invändningar mot antagandet om ansvar.

Genom den andra grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen underlät att föra ett adekvat resonemang och gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte ta upp UTC:s påstående om ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen i förhållande till MEC.

⁽¹⁾ EUT L 136, s. 3.

Överklagande ingett den 23 september 2011 av Otis Luxembourg Sàrl, med tidigare firman General Technic-Otis Sàrl, Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company, Otis GmbH & Co. OHG av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i mål T-141/07, Otis Luxembourg Sàrl, med tidigare firman General Technic-Otis Sàrl, Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company, Otis GmbH & Co. OHG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-494/11 P)

(2011/C 347/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Otis Luxembourg Sàrl, med tidigare firman General Technic-Otis Sàrl, Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company, Otis GmbH & Co. OHG (ombud: A. Winckler, avocat, J. Temple Lang, solicitor, C.J. Cook, advocate, D. Gerard, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- delvis ogiltigförklara det omtvistade beslutet och sätta ned de ålagda böterna eller, om domstolen finner det vara lämpligt, upphäva domen och återförvisa målet till tribunalen för ny handläggning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen och vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Som första grund gör klagandena gällande följande. Tribunalen gjorde fel när den kom fram till att kommissionen kunde hålla Otis SA ansvarigt för GTO:s överträdelse i Luxemburg. Denna grund består av fyra delgrunder. För det första tillämpade tribunalen rekvisiten i domstolens dom i mål C-97/08 P, Akzo Nobel mot kommissionen, och begreppet ett enda företag på ett felaktigt sätt. För det andra överskred tribunalen sin behörighet då den till grund för sitt avgörande lade faktiska omständigheter som kommissionen inte hade hänvisat till i det omtvistade beslutet och som inte fanns i kommissionens akt. För det tredje kvalificerade tribunalen arten och omfattningen av det rättsliga sambandet mellan GTO och Otis SA på ett felaktigt sätt. Dessutom missuppfattade tribunalen de faktiska omständigheterna. För det fjärde lämnade tribunalen en bristfällig motivering till varför den fann att kommissionen inte hade åsidosatt sin skyldighet att behandla moderbolagen till GTO och MEE på ett likadant sätt.

Som andra grund gör klagandena gällande följande. Tribunalen gjorde, på ett antal sätt, sig skyldig till felaktig rättstillämpning

då den fastställde böternas utgångsbelopp för den tyska överträdelsen. Den andra grunden består av två delgrunder. För det första misstolkade tribunalen 1998 års riktlinjer för bötesberäkning då den fann att kommissionen inte var skyldig att beakta storleken på den relevanta marknaden då utgångsbeloppet för böterna fastställdes. För det andra lämnade tribunalen en bristfällig motivering då den fastställde storleken på den relevanta marknaden och delade in kartelldeltagarna i olika kategorier.

Som tredje grund gör klagandena gällande följande. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och överskred sin behörighet då den inte beviljade Otis "partiell immunitet" enligt sista stycket i punkt 23 b i 2002 års meddelande om samarbete. Den tredje grunden består av två delgrunder. För det första underlät tribunalen att tillämpa det korrekta rättsliga testet för att bevilja "partiell immunitet", tribunalen överskred sin behörighet då den ersatte kommissionens bedömning med sin egen bedömning av den bevisning som åberopats av Otis samt bortsåg från fastlagda bevisbörderegler. För det andra gjorde tribunalen en felaktig tolkning av kommissionens motiveringsskyldighet.

Överklagande ingett den 27 september 2011 av Toshiba Corp. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 12 juli 2011 i mål T-113/07, Toshiba Corp. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-498/11 P)

(2011/C 347/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Toshiba Corp. (ombud: J.F. MacLennan, Solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, A. Dawes, Solicitor, och S. Sakellariou, Δικηγόρος)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen i den mån Toshiba's yrkande om ogiltigförklaring av artikel 1 i beslutet ogillades och ogiltigförklara det angripna beslutet,
- i andra hand, återhänskjuta målet till tribunalen för att denna domstol ska meddela dom i överensstämmelse med Europeiska unionens domstols avgörande av rättsfrågorna, samt, under alla omständigheter,
- besluta om att Toshiba's rättegångskostnader ska ersättas, inklusive de kostnader som har uppstått i samband med förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den ogillade klagandens yrkanden om att artikel 1 i beslutet skulle ogiltigförklaras i följande avseenden:

- a) Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den bedömde att de vittnesutsagor som ABB ingett kunde anses visa att det förelåg en gemensam partsvilja.
- b) Den har vidare gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den bedömde att det förelåg både indirekt bevisning för och bevisning som styrkte att det förelåg en gemensam partsvilja.
- c) Tribunalen har vidare gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den bedömde att Toshiba deltog i en enda pågående överträdelse.
- d) Den har slutligen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den bedömde att Toshiba:s rätt till försvar inte hade åsidosatts genom att flera vittnesutsagor till talandens fördel inte beaktats.

Överklagande ingett den 28 september 2011 av Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV och Schindler Deutschland Holding GmbH av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i mål T-138/07, Schindler Holding Ltd m.fl. mot kommissionen

(Mål C-501/11 P)

(2011/C 347/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV och Schindler Deutschland Holding GmbH (ombud: R. Bechtold och W. Bosch, Rechtsanwälte, samt Professor Dr. J. Schwarze)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena har framställt följande yrkanden:

1. Att domstolen ska upphäva den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i mål T-138/07, Schindler Holding Ltd m.fl. mot kommissionen.

2. Att domstolen ska ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 februari 2007 (ärende COMP/E-1/38.823 — Hissar och rulltrappor), alternativt undanröja eller sätta ned de böter som klagandena ålades genom detta beslut.
3. Alternativt till de första båda yrkandena, att domstolen ska återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning i enlighet med den rättsliga bedömningen i domstolens dom.
4. Att domstolen ska förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena har till stöd för sitt överklagande åberopat följande tretton grunder:

1. Tribunalen åsidosatte maktdelningsprincipen och kraven på ett förfarande som grundar sig på iakttagandet av rättsstatsprinciper, genom att utan att själv ha gjort en fullständig prövning av kommissionens beslut slå fast att kommissionen hade befogenhet att ålägga böter.
2. Tribunalen åsidosatte principen om omedelbarhet vid bevisupptagningen, genom att godta sådan bevisföring i form av kronvittnen som förekom i kommissionens dåvarande praxis.
3. Tribunalen åsidosatte legalitetsprincipen (artikel 7 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna) (nedan kallad Europakonventionen), genom att anse att artikel 23.2 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾ utgör ett tillräckligt lagstöd för åläggande av böter.
4. Tribunalen underlät att beakta att 1998 års riktlinjer för beräkning av böter saknar verkan på grund av kommissionens saknar behörighet.
5. Tribunalen gjorde en oriktig bedömning genom att tillbakavisa argumentet att 1998 års riktlinjer för beräkning av böter strider mot principerna om förbud mot retroaktiv tillämpning och skydd för berättigade förväntningar.
6. Tribunalen åsidosatte skuldprincipen principen om oskuldspresumtion (artikel 27.2 i förordning nr 1/2003, artikel 48.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, nedan kallad stadgan, och artikel 6.2 i Europakonventionen), genom att anse att det inte är nödvändigt att hålla de berörda företagen ansvariga för överträdelser som deras anställda begått eller genom att inte göra detta.

7. Tribunalen gjorde en oriktig bedömning genom att anse att Schindler Holding var medansvarigt. Härvid inkräktar de principer om medansvar som har tillämpats på medlemsstaternas befogenheter. Dessutom har tribunalen gått utöver domstolens rättspraxis och åsidosatt principen om oskuldspresumtion (artikel 48.1 i stadgan och artikel 6.2 i Europakonventionen).
8. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att den övre gränsen för de böter som kan åläggas enligt artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 inte hade överskridits.
9. Därigenom kränktes även Schindler Holdings äganderätt, eftersom de ålagda böterna hade samma verkan som en expropriation (artikel 17.1 i stadgan och artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen).
10. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att de alltför höga grundbelopp som kommissionen hade fastställt var motiverade.
11. Tribunalen gjorde en oriktig bedömning genom att godta att kommissionen inte hade beaktat vissa omständigheter som förmildrande. I detta avseende underlät tribunalen särskilt att beakta att kartellen i Tyskland frivilligt upphörde och att klagandena hade program för efterlevnad av konkurrensreglerna.
12. Tribunalen gjorde en oriktig bedömning genom att anse att det var motiverat att kommissionen fastställde otillräckliga nedsättningar av böterna enligt meddelandet om samarbete eller felaktigt avslag ansökningar om sådan nedsättning. I detta avseende underlät tribunalen särskilt att beakta det samarbete som klagandena tillhandahållit. Den beaktade inte heller att kommissionen felaktigt hade beviljat alltför låga nedsättningar för samarbete som inte omfattades av meddelandet om samarbete.
13. Tribunalen åsidosatte proportionalitetsprincipen genom att anse att bötesbeloppen var godtagbara.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 30 september 2011 — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss mot Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

(Mål C-502/11)

(2011/C 347/30)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss

Motpart: Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Tolkningsfrågor

1. Utgör gemenskapslagstiftningen, särskilt artikel 6 i direktiv 93/37/EEG (som ersatts av artikel 4 i direktiv 2004/18/EG) principiellt hinder för en nationell bestämmelse (såsom artikel 10.1 a i lag nr 109/1994, som ersatts av artikel 34.1 a i lagstiftningsdekret nr 163/2006) enligt vilken möjligheten att delta i förfaranden för offentlig upphandling begränsas till att endast avse bolag som bedriver kommersiell verksamhet och därmed utestänger viss företagare (såsom enkla bolag) som inte normalt och till övervägande del bedriver sådan verksamhet, eller är ett sådant förbud skäligt och icke-diskriminerande mot bakgrund av de särskilda regler, inklusive regler rörande bolagets tillgångar, som gäller för enkla bolag?

Om den första frågan besvaras nekande, ställs även följande fråga till domstolen:

2. Medger gemenskapslagstiftningen, särskilt artikel 6 i direktiv 93/37/EEG (som ersatts av artikel 4 i direktiv 2004/18/EG), och principen att de rättssubjekt som får delta i offentlig upphandling är fria att välja juridisk form att den nationella lagstiftaren får begränsa en företagares rättshandlingsförmåga (eller en ekonomisk aktörs, enligt definitionen i direktiv 2004/18/EG) med beaktande av de särskilda bestämmelser som avser sådana företagare i den nationella rätten, och därigenom förhindra denne att delta i offentlig upphandling, eller strider en sådan begränsning mot skälighets- och icke-diskrimineringsprinciperna?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] (EGT L 1, 2003, s. 1).

Överklagande ingett den 30 september 2011 av ThyssenKrupp Elevator (CENE) GmbH, tidigare ThyssenKrupp Aufzüge GmbH, och ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i förenade målen T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 och T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-503/11 P)

(2011/C 347/31)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: ThyssenKrupp Elevator (CENE) GmbH, tidigare ThyssenKrupp Aufzüge GmbH, och ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH (ombud: K. Blau-Hansen, Rechtsanwältin)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 13 juli 2011 i förenade målen T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 och T-154/07 (ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot Europeiska kommissionen) i den del talan ogillas och klagandena berörs.
- i andra hand, ytterligare nedsätta de böter som ålagts klagandena i artikel 2 i Europeiska kommissionens omtvistade beslut av den 21 februari 2007,
- i tredje hand, återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Med ifrågavarande talan ifrågasätter klagandena tribunalens dom av den 13 juli 2011 ibland annat mål T-147/07 (ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot Europeiska kommissionen) i den del talan av den 7 maj 2007 mot kommissionens beslut K(2007) 512 slutligt av den 21 februari 2007 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] (ärende COMP/E-1/38.823 — Hissar och rulltrappor) ogillas och klagandena berörs.

Klagandena åberopar totalt fyra grunder, som avser att kommissionen saknade behörighet, åsidosättande av väsentliga föreskrifter, åsidosättande av EG- respektive EUF-fördraget och de rättsregler som ska tillämpas vid genomförandet av dessa fördrag samt maktmissbruk och åsidosättande av grundläggande rättigheter.

För det första gör sökandena gällande att tribunalen felaktigt har konstaterat att kommissionen var behörig att genomföra förfarandet. Klagandena anser att tribunalen borde ha ogiltigförklarat kommissionens beslut på grund av att artikel 101 FEUF (tidigare artikel 81 EG) inte var tillämplig eftersom de påstådda lokala överträdelserna saknade mellanstatlig betydelse. Även om tribunalen uttalade att artikel 101 FEUF var tillämplig, borde den ha beaktat att kommissionens behörighet ändå motsades av det genom förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾ införda systemet med parallella behörigheter. Slutligen har tribunalen underlåtit att konstatera att kommissionen genom att senare inleda förfarandet har åsidosatt den grundläggande legalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen inom straffrätten.

För det andra gör klagandena gällande att tribunalen felaktigt har fastställt kommissionens beslut att sökandena var gemensamt ansvariga med utgångspunkt i ThyssenKrupp AG:s koncernomsättning. Domen stred i detta avseende mot artikel 23 i förordning nr 1/2003, mot rättsstatsprincipen i form av principen om inget straff utan lag, principen om proportionella straff, principen om in dubio pro reo och principen om uppsåt. Domen är rättsligt felaktig i den mån den grundar sig på antagandet att ett dotterbolag tillsammans med sitt moderbolag (och andra koncernbolag) har ett gemensamt ansvar i egenskap av en affärsmässig enhet. Oberoende därav åsidosätter den dessutom principen om uppsåt, eftersom klaganden tillsammans med sina moderbolag åläggs ett bötesbelopp som gemensamt skyldiga. Det görs också gällande att tribunalen, trots frånvaron av ansvarskvoter i det interna förhållandet, fastställde det gemensamma ansvaret.

För det tredje gör klagandena gällande att tribunalen i sin dom åsidosatte den omfattande prövningsplikt som rättsligt åligger tribunalen, på så sätt att den endast otillräckligt överprövade den bristande proportionaliteten vid fastställandet av grundbeloppet och den avskräckande multiplikationsfaktorn samt kommissionens bristande värderingen av klagandenas samarbete. Därigenom åsidosatte tribunalen den grundläggande rättigheten till en rättvis rättegång och de däri liggande rättsskyddsgarantierna.

För det fjärde går det gällande att proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen har åsidosatts när det gäller fastställandet av grundbeloppet för den överträdelse som rör Tyskland, eftersom omsättningsbelopp utan samband användes vid fastställandet av grundbeloppet, trots att tvingande skäl utgjorde hinder för det. Tribunalen gjorde avseende Schindler en i detta avseende korrekt differentierad bedömning, men underlät rättsvidrigt att göra en sådan differentiering avseende klagandena.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

Överklagande ingett den 30 september 2011 av ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i de förenade målen T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 och T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-504/11 P)

(2011/C 347/32)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl (ombud: advokaten T. Shaper)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i de förenade målen T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 och T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot Europeiska kommissionen i dess helhet, i den mån som tribunalen ogillade talan och domen avser klaganden,
- alternativt ytterligare nedsätta de böter som klaganden påförts med stöd av artikel 2 i det angripna kommissionsbeslutet av den 21 februari 2007,
- alternativt återförvisa målet till tribunalen för ny prövning,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i målen T-148/07 m.fl., ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot Europeiska kommissionen, i den mån som tribunalen ogillade klagandens talan av den 7 maj 2007 mot kommissionens beslut K(2007) 512 slutligt av den 21 februari 2007 om ett förfarande enligt artikel 81 (EG) (ärende COMP/E-1/38.823 — Hissar och rulltrappor) och som domen avser klaganden.

Klaganden gör gällande att kommissionen saknar behörighet, har åsidosatt väsentliga formföreskrifter, åsidosattande av fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt bestämmelser om genomförande av dessa fördrag, maktmissbruk, åsidosättande av de grundläggande rättigheterna. Klaganden har gjort gällande detta inom ramen för tre grunder för överklagandet.

Klaganden gör för det första gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fastslog att kommissionen var behörig att inleda överträdelseförfarandet. Klaganden anser att tribunalen borde ha ogiltigförklarat kommissionens beslut, då artikel 101 FEUF (tidigare artikel 81 EG) inte var tillämplig genom att de överträdelser på lokal nivå som klaganden klandrats för inte kunde påverka handeln mellan medlemsstaterna. Även om artikel 101 FEUF skulle ha varit tillämplig, borde tribunalen mot bakgrund av offentliggörandet i rättsfalls-samlingen ha fastslagit att de parallella behörighetsregler som införts genom förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾ under alla omständigheter utgjorde hinder för att fastslå att kommissionen var behörig. Klaganden gör slutligen gällande att tribunalen underlät att beakta att kommissionens inledande av förfarandet i efterhand är oförenligt med grundläggande rättssäkerhetsprinciper vad avser brottmål och principen inget straff utan lag.

Klaganden gör för det andra gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den angav att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den fastslog att klaganden hade solidariskt ansvar mot bakgrund av ThyssenKrupp AG:s globala omsättning. Härigenom åsidosattes artikel 23 i förordning nr 1/2003, rättsstatsprincipen uttryckt genom principen inget straff utan lag (*nulla poene sine lege*), proportionalitetsprincipen, *in dubio pro reo* och den straffrättsliga principen enligt vilken straffet är en konsekvens av skulden (*nulla poene sine culpa*). Klaganden menar att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att den utgick från synsättet att ett dotterbolag tillsammans med moderbolaget (och andra bolag i koncernen) utgör en ekonomisk enhet, vilket motiverar solidariskt ansvar. Vidare och oberoende av nämnda anmärkning gör klaganden gällande att den överklagade domen strider mot principen *nulla poene sine culpa*, eftersom klaganden och moderbolaget ålagts solidariskt ansvar för ett bötesbelopp. Alternativt gör klaganden gällande att tribunalen gjorde fel när den fastslog sådant solidariskt ansvar trots att det inte fastställts hur stor del av bötesbeloppet som vart och ett av bolagen skulle betala i förhållande till de bolag tillsammans med vilka de var solidariskt ansvariga.

Klaganden gör för det tredje gällande att tribunalen meddelade sin dom i strid med den omfattande kontrollskyldighet som åligger den enligt lag. Tribunalens prövning av om böternas grundbelopp och den avskräckande multiplikationsfaktorn var proportionerliga var nämligen otillräcklig. Dessutom gjorde tribunalen inte en tillräckligt omfattande prövning av om kommissionen på ett lämpligt sätt beaktade klagandens samarbete. Härigenom åsidosattes den grundläggande principen om en rättvis rättegång och rättsskyddsprincipen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

Överklagande ingett den 30 september 2011 av ThyssenKrupp Elevator AG av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i de förenade målen T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 och T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot kommissionen

(Mål C-505/11 P)

(2011/C 347/33)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: ThyssenKrupp Elevator AG (ombud: T. Klose, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juli 2011 i de förenade målen T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 och T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot kommissionen, i sin helhet, i den mån talan ogillades och i den mån den berörde klaganden,
- alternativt, i skälig mån ytterligare nedsätta de böter som påfördes klaganden enligt artikel 2 i det angripna beslutet från kommissionen av den 21 februari 2007,
- alternativt, återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har till stöd för sitt överklagande åberopat sex grunder. Dessa avser kommissionens bristande behörigheter, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av EG-fördraget respektive FEUF samt bestämmelserna för genomförande av dessa fördrag samt maktmissbruk och åsidosättande av grundläggande rättigheter.

I den första grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen felaktigt fastställde att kommissionen hade behörighet att inleda förfarandet. Klaganden anser att tribunalen borde ha ogiltigförklarat kommissionens beslut på grund av att artikel 101 FEUF (tidigare artikel 81 EG) inte kunde tillämpas då den lokala överträdelse som åberopades saknade betydelse i förhållandet mellan medlemsstaterna. Även om tribunalen skulle ha förklarat att artikel 101 FEUF var tillämplig, borde den ha beaktat att kommissionen emellertid saknade behörighet på grund av det i förordning nr 1/2003⁽¹⁾ inrättade systemet med parallella behö-

righeter enligt kommissionens tillkännagivande om samarbete inom nätverket av konkurrensmyndigheter. Slutligen tog tribunalen inte hänsyn till att det förhållandet att kommissionen inledde förfarandet i efterhand utgjorde ett åsidosättande av legalitetsprincipen, vilken utgör en grundläggande rättighet.

För det andra tog tribunalen inte hänsyn till att det skett ett åsidosättande av principen *ne bis in idem* genom att kommissionen inte beaktade det beslut om förmånlig behandling som den nationella konkurrensmyndigheten hade fattat till förmån för klagandena före inledandet av förfarandet.

För det tredje har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fastställde kommissionens beslut att hålla klaganden gemensamt och solidariskt ansvarig för sina dotterbolags beteenden. Det är utrett att klaganden själv inte deltog i det kritiserade agerandet. Att ålägga klaganden ansvar för tredjemans ageranden på grundval av det felaktiga antagandet om ansvar för den ekonomiska enheten strider mot den straffrättsliga principen om personligt ansvar, principen om *in dubio pro reo* och rätten till en rättvis rättegång.

För det fjärde har tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte ta hänsyn till att fastställandet av klagandens gemensamma och solidariska ansvar strider mot principen om personligt ansvar. Alternativt har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att fastställa kommissionens beslut, såtillvida att klagandens inte har en tillräcklig andel i dotterbolagen för att hållas ansvarig och att domen i detta avseende innehåller en bristande motivering.

För det femte har klaganden gjort gällande att tribunalen i sin dom åsidosatte den omfattande prövningsskyldigheten som åligger denna domstol genom att den i otillräcklig mån prövade huruvida fastställandet av utgångsbeloppet var oproportionerligt, huruvida multiplikationskoefficienten var avskräckande, det förhållandet att flera bötesbelopp kumulerats för parallella överträdelser och huruvida kommissionen felaktigt värderat klagandens samarbete, vilket strider mot den grundläggande rätten till en rättvis rättegång och den garanti för ett rättsligt skydd som denna rättighet innebär. Under alla omständigheter innehåller domen en bristande motivering när det gäller tribunalens fastställande av kommissionens avsteg från sin egen beslutspraxis när det gäller påförandet av kumulerade böter.

För den sjätte görs gällande ett åsidosättande av proportionalitets- och likabehandlingsprincipen när det gäller fastställandet av utgångsbeloppet för den överträdelse som avser Tyskland, eftersom detta belopp inte enbart avser omsättning som hänför sig till de aktuella produkterna, trots att tvingande skäl utgör hinder för detta. Tribunalen har beträffande Schindler i detta avseende gjort en anpassad och differentierad bedömning, medan den rättsstridigt underlät att göra detta beträffande klaganden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

Överklagande ingett den 30 september 2011 av Thyssen-Krupp AG av den dom som tribunalen meddelade den 13 juli 2011 i de förenade målen T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 och T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot kommissionen

(Mål C-506/11 P)

(2011/C 347/34)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: ThyssenKrupp AG (ombud: advokaterna M. Klusmann och S. Thomas)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom (åttonde avdelningen) av den 13 juli 2011 i de förenade målen T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 och T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mot kommissionen, i dess helhet såvitt talan därigenom ogillas och till den del den berör klaganden,
- i andra hand, ytterligare sätta ned, till ett rimligt belopp, de böter som klaganden ålagts i artikel 2 i det omtvistade beslutet, vilket antogs av Europeiska kommissionen den 21 februari 2007,
- i tredje hand, återförvisa målet till tribunalen för ny prövning,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar följande till stöd för sitt överklagande: Kommissionens bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga förföreskrifter, överträdelse av FEG eller av FEUF och de rättsregler som är tillämpliga vid genomförandet av dessa fördrag samt maktmissbruk och kränkningar av de grundläggande rättigheterna. Sammanlagt åberopas sju grunder.

För det första gör klaganden gällande att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen var behörig att inleda förfarandet i fråga. Enligt klaganden borde tribunalen ha förklarat att kommissionens beslut var en nullitet med hänsyn till att den lokala överträdelse som påtalats helt saknade betydelse i ett mellanstatligt perspektiv och artikel 101 FEUF (f.d. artikel 81 EG) således inte var tillämplig. Även om artikel 101 FEUF vore tillämplig, borde tribunalen likväl ha

beaktat att kommissionens befogenhet var oförenlig med det system med parallella befogenheter som skapats genom förordning nr 1/2003 (¹), till följd av kommissionens tillkännagivande om samarbete inom nätverket av konkurrensmyndigheter. Tribunalen har slutligen felaktigt funnit att kommissionens inledande av förfarandet i efterhand inte utgjorde ett åsidosättande av legalitetsprincipen (inget straff utan lag) vilken omfattas av de grundläggande rättigheterna.

För det andra har tribunalen felaktigt funnit att det inte skett ett åsidosättande av principen *ne bis in idem* trots att kommissionen underlåtit att beakta de beslut om förmånlig behandling av klaganden som fattats av de nationella konkurrensmyndigheterna innan förfarandet inleddes.

För det tredje anser klaganden att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att bekräfta kommissionens beslut att hålla klaganden gemensamt och solidariskt ansvarig för dess dotterbolags beteende. Det är visat att klaganden inte har deltagit i överträdelserna. Det strider mot den allmänna straffrättsliga principen om personligt ansvar, principen om att det inte får finnas något rimligt tvivel i dessa sammanhang och principen om en rättvis rättegång, att hålla någon ansvarig för tredje mans beteende på grund av en felaktig presumtion om ansvar för den ekonomiska enhetens beteende.

Tribunalen har för det fjärde gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte anse att fastställandet av att klaganden är gemensamt och solidariskt ansvarig strider mot principen om personligt ansvar. Alternativt görs gällande att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att bekräfta kommissionens beslut, eftersom klaganden inte innehar en tillräckligt stor andel av kapitalet i sina dotterbolag för att kunna presumeras vara ansvarig för dessas beteende och eftersom tribunalen inte har motiverat sin dom tillräckligt i detta avseende.

Klaganden hävdar för det femte att tribunalen i sin dom inte har fullgjort sin legala prövningsskyldighet, då den inte i tillräcklig omfattning prövat huruvida grundbeloppet, den avskräckande multiplikationsfaktorn och åläggandet av flera bötesbelopp för parallella överträdelser var proportionerliga eller huruvida kommissionen kunde underlåta att beakta klagandens samarbete. Tribunalen har härigenom kränkt den grundläggande rätten till en rättvis rättegång och åsidosatt den garanti för domstolskydd som följer av denna rätt. Domen är under alla omständigheter bristfälligt motiverad vad gäller bekräftelsen av åläggandet av flera bötesbelopp, vilket utgör en avvikelse från kommissionens beslutspraxis.

För det sjätte åberopar klaganden att proportionalitetsprincipen och principen om likabehandling har åsidosatts, vad gäller det grundbelopp som fastställts för överträdelsen avseende Tyskland, eftersom kommissionen fastställt detta belopp med beaktande av annat än enbart omsättningen av de aktuella varorna, trots att det finns tvingande skäl som talar mot detta. Tribunalen har lämnat en särskild och preciserad motivering på denna punkt vad gäller Schindler men har rättsstridigt underlåtit att lämna en sådan motivering vad gäller klaganden.

Klaganden gör för det sjunde även gällande att det grundbelopp som fastställts för böterna vad gäller den nederländska marknaden är felaktigt. Hela volymen på denna marknad har nämligen beaktats, trots att denna marknad endast berördes i ringa utsträckning av kartellen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EUT L 1, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbetsdomstolen (Finland) den 3 oktober 2011 — Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö TSN ry mot Terveyspalvelualan Liitto ry och Mehiläinen Oy

(Mål C-512/11)

(2011/C 347/35)

Rättegångsspråk: finländska

Hänskjutande domstol

Arbetsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö TSN ry

Motparter: Terveyspalvelualan Liitto ry och Mehiläinen Oy

Tolkningsfråga

Utgör Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG ⁽¹⁾ av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet och rådets direktiv 92/95/EEG ⁽²⁾ av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar, hinder mot bestämmelser i ett nationellt kollektivavtal, eller tolkningen av dessa bestämmelser, enligt vilka en arbets-

tagare som under en obetald vårdledighet påbörjar sin mammaledighet inte har rätt till den moderskapspenning som föreskrivs i kollektivavtalet?

⁽¹⁾ EUT L 204, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 348, p. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 6, s. 3.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbetsdomstolen (Finland) den 3 oktober 2011 — Ylemmät Toimihenkilöt YTN ry mot Teknologiateollisuus ry och Nokia Siemens Networks Oy

(Mål C-513/11)

(2011/C 347/36)

Rättegångsspråk: finländska

Hänskjutande domstol

Arbetsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ylemmät Toimihenkilöt YTN ry

Motparter: Teknologiateollisuus ry och Nokia Siemens Networks Oy

Tolkningsfråga

Utgör Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG ⁽¹⁾ av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet och rådets direktiv 92/95/EEG ⁽²⁾ av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar, hinder mot bestämmelser i ett nationellt kollektivavtal, eller tolkningen av dessa bestämmelser, enligt vilka en arbetstagare som under en obetald vårdledighet påbörjar sin mammaledighet inte har rätt till den moderskapspenning som föreskrivs i kollektivavtalet?

⁽¹⁾ EUT L 204, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 348, p. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 6, s. 3.

TRIBUNALEN

**Tribunalens dom av den 12 oktober 2011 —
Agroexpansión mot kommissionen**

(Mål T-38/05) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Spanska marknaden för köp och första beredning av råtabak — Beslut i vilket överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Böter — Ansvar för överträdelsen — Övre gräns motsvarande 10 procent av omsättningen — Avskräckande verkan — Likabehandling — Förmildrande omständigheter — Samarbete)

(2011/C 347/37)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Agroexpansión, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna J. Folguera Crespo och P. Vidal Martínez)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier och J. Bourke)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2004) 4030 av den 20 oktober 2004 om ett förfarande i enlighet med artikel 81.1 [EG] (ärende COMP/C.38.238/B.2 — Råtabak — Spanien) samt talan om nedsättning av de böter som påförts sökanden i detta beslut

Domslut

1. De böter som påfördes Agroexpansión, SA genom artikel 3 i kommissionens beslut K(2004) 4030 av den 20 oktober 2004 om ett förfarande i enlighet med artikel 81.1 [EG] (ärende COMP/C.38.238/B.2 — Råtabak — Spanien) fastställs till 2 430 000 euro.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Agroexpansión, SA ska bära nio tiondelar av sina egna rättegångskostnader och nio tiondelar av kommissionens rättegångskostnader, varvid kommissionen ska bära en tiondel av sina egna rättegångskostnader och en tiondel av sökandens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 82, 2.4.2005.

**Tribunalens dom av den 12 oktober 2011 — Alliance One
International mot kommissionen**

(Mål T-41/05) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Spanska marknaden för inköp och en första bearbetning av råtabak — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Böter — Ansvar för överträdelsen — Maximigränsen på 10 procent av omsättningen — Preventiv effekt — Förmildrande omständigheter)

(2011/C 347/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Alliance One International, Inc., tidigare Dimon Inc. (Danville, Virginia, Förenta staterna) (ombud: inledningsvis advokaterna L. Bergkamp, H. Cogels, J. Dhont, M. Marañon Hermoso och A. Emch, därefter advokaterna M. Odriozola Alén, J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, M. Barrantes Diaz och A. João Vide)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis É. Gippini Fournier och F. Amato, därefter É Gippini Fournier, N. Khan och J. Bourke)

Saken

Talan om, i första hand, delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2004) 4030 slutlig av den 20 oktober 2004 om ett förfarande för tillämpning av artikel 81.1 [EG] (ärende COMP/C.38.238/B.2 — Råtabak — Spanien) och, i andra hand, nedsättning av det bötesbelopp som Alliance One International ålagts.

Domslut

1. Den del av böterna som påförts Agroexpansión S.A. i artikel 3 i kommissionens beslut K(2004) 4030 slutlig av den 20 oktober 2004 om ett förfarande för tillämpning av artikel 81.1 [EG] (ärende COMP/C.38.238/B.2 — Råtabak — Spanien) och för vilka Alliance One International, Inc. svarar solidariskt med Agroexpansion, fastställs till 2 187 000 euro.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Alliance One International ska bära nio tiondelar av sina rättegångskostnader och ersätta nio tiondelar av Europiska kommissionens rättegångskostnader. Europiska kommissionens ska bära en tiondel av sina rättegångskostnader och ersätta en tiondel av Alliance One Internationals rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 93, 16.4.2005.

Tribunalens dom av den 19 oktober 2011 — Frankrike mot kommissionen

(Mål T-139/06) ⁽¹⁾

(Underlåtenhet att verkställa en dom från domstolen varigenom ett fördragsbrott har konstaterats — Löpande vite — Medlemsstatens vidtagande av vissa åtgärder — Krav på betalning — Kommissionens behörighet — Tribunalens behörighet)

(2011/C 347/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: inledningsvis E. Belliard, G. de Bergues och S. Gasri, därefter E. Belliard, G. de Bergues och B. Cabouat)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. van Rijn, K. Banks och F. Clotuche-Duvieusart)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: S. Behzadi-Spencer, T. Harris och C. Murrell)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2006) 659 slutlig, av den 1 mars 2006, om ett krav på betalning av löpande vite till följd av verkställandet av domstolens dom av den 12 juli 2005 i mål C-304/02, kommissionen mot Frankrike, REG 2005, s. I-6263).

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Republiken Frankrike ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
3. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 165 av den 15.7.2006.

Tribunalens dom av den 12 oktober 2011 — Dimos Peramatos mot kommissionen

(Mål T-312/07) ⁽¹⁾

(”Finansiellt stöd som beviljats med avseende ett projekt på miljöområdet — LIFE — Beslut om delvis återkrav av det belopp som utbetalats — Fastställelse av stödmottagarens skyldigheter inom ramen för det finansierade projektet — Berättigade förväntningar — Motiveringsskyldighet”)

(2011/C 347/40)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Dimos Peramatos (Perama, Grekland) (ombud: advokaterna G. Gerapetritis och P. Petropoulos)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Condou-Durande och A.-M. Rouchaud-Joët, biträdda av advokaten A. Soumou)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut E(2005) 5361 av den 7 december 2005 avseende debetnota nr 3240504536, ställd till Dimos Peramatos (Perama kommun) med avseende på återkrav av det finansiella stöd som kommissionen utbetalat inom ramen för den stödåtgärd som Dimos Peramatos åtnjtit på grundval av kommissionens beslut K(97)1997/29 slutlig av den 17 juli 1997.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Dimos Peramatos ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader, vilka innefattar kostnader i samband med de interimistiska förfarandena.

⁽¹⁾ EUT C 283, av den 24.11.2007.

Tribunalens dom av den 18 oktober 2011 — SLV Elektronik mot harmoniseringsbyrån — Jiménez Muñoz (LINE)

(Mål T-449/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket LINE — Äldre nationella ordmärken och figurmärken Line — Delvist avslag på ansökan om registrering — Absoluta registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (numera artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2011/C 347/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: SLV Elektronik GmbH (Übach-Palenberg, Tyskland) (ombud: advokaten C. König)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: R. Manea)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Angel Jiménez Muñoz (Gelida, Spanien)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslut R 759/2007-4, som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 18 juli 2008 inom ramen för ett invändningsförfarande mellan Angel Jiménez Muñoz och SLV Elektronik GmbH.

Domslut

1. Beslut R 759/2007-4, som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 18 juli 2008 ogiltigförklaras i den del det avser varorna "lampor kopplade till elnät, belysningsapparater och maskiner, ljus tekniska scenanläggningar, elektriska lampor och enskilda komponenter till samtliga nämnda varor" i klass 11.
2. Harmoniseringsbyrån förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 327, 20.12.2008.

Tribunalens dom av den 18 oktober 2011 — Gutknecht mot kommissionen**(Mål T-561/08) (¹)**

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Hälsoskydd — Biocidprodukter — Kartläggning av verksamma ämnen på marknaden — Kommissionens antagande av förordningar enligt direktiv 98/8/EG — Orsakssamband)

(2011/C 347/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Tyskland) (ombud: K. Van Maldegem och C. Mereu)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Oliver och G. Wilms)

Saken

Skadeståndstalan som väckts i syfte att erhålla ersättning för den skada som sökanden lidit till följd av kommissionens påstått rättsstridiga antagande av diverse förordningar enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EGT L 123, s. 1), eller, alternativt, till följd av kommissionens påstådda underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att bibehålla rätten till skydd för de uppgifter som tillhandahållits med tillämpning av direktivet.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Jürgen Gutknecht ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 55, 7.3.2009.

Tribunalens dom av den 13 oktober 2011 — NEC Display Solutions Europe mot harmoniseringsbyrån — Nokia (NaViKey)**(Mål T-393/09) (¹)**

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket NaViKey — Det äldre gemenskapsordmärket NAVI — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Åsidosättande av motiveringsskyldigheten — Artikel 75 i förordning nr 207/2009)

(2011/C 347/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: NEC Display Solutions Europe GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaten P. Munzinger)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Hanne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Nokia Corp. (Espoo, Finland) (ombud: advokaten J. Tanhuanpää)

Saken

Talan väckt mot det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån antog den 16 juni 2009 (ärende R 1143/2008-2) i samband med ett invändningsförfarande mellan Nokia Corp. och NEC Display Solutions Europe GmbH.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. NEC Display Solutions Europe GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 297, 5.12.2009.

Tribunalens dom av den 18 oktober 2011 — Purvis mot parlamentet**(Mål T-439/09) (¹)**

(Bestämmelser för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter — Kompletterande pensionssystem — Avslag på ansökan om beviljande av frivillig kompletterande pension delvis i form av kapital — Invändning om rättsstridighet — Förvärvade rättigheter — Berättigade förväntningar — Proportionalitet)

(2011/C 347/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: John Robert Purvis (Saint-Andrews, Förenade kungariket) (ombud: S. Orlandi, A. Coolen, J. N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: inledningsvis H. Krück, A. Pospíšilová Padowska och G. Corstens, därefter N. Lorenz, A. Pospíšilová Padowska och G. Corstens)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 7 augusti 2009 att inte ge sökanden hans frivilliga kompletterande pension delvis i form av kapital.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. John Robert Purvis förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 11 av den 16.1.2010.

Tribunalens dom av den 18 oktober 2011 — Peter Reisenthel mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-53/10) (¹)

(Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Annulteringsenhetens avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring — Delgivning av annulleringsenhetens beslut per telefax — Överklagande till överklagandenämnden — Inlägga innehållande grunderna för överklagandet — Frist för ingivande — Huruvida överklagandet kan tas upp till prövning — Artikel 57 i förordning (EG) nr 6/2002 — Rättelse av ett beslut — Artikel 39 i förordning (EG) nr 2245/2002 — Den allmänna rättsprincipen om att en rättsstridig administrativ rättsakt får återkallas)

(2011/C 347/45)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Peter Reisenthel, Gilching (Tyskland) (ombud: advokaten E.A. Busse)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: inledningsvis S. Schaffner, därefter R. Manea och G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Dynamic Promotion Co. Ltd, Bangkok (Thailand)

Saken

Talan dels mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns tredje överklagandenämnd den 6 november 2009, i dess rättade lydelse genom beslut av den 10 december 2009 (ärende R 621/2009-3), dels mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns tredje överklagandenämnd den 22 mars 2010 (ärende R 621/2009-3), vilka beslut rör ett ogiltighetsförfarande mellan Peter Reisenthel och Dynamic Promotion Co. Ltd.

Domslut

1. Det beslut som meddelades av tredje överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken,

mönster och modeller) den 22 mars 2010 (ärende R 621/2009-3) ogiltigförklaras i den del det rör Peter Reisenthels begäran om rättelse av den 23 december 2009.

2. Talan ogillas i övrigt.
3. Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 100, 17.4.2010.

Tribunalens dom av den 11 oktober 2011 — Chestnut Medical Technologies mot harmoniseringsbyrån (PIPELINE)

(Mål T-87/10) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket PIPELINE — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009)

(2011/C 347/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Chestnut Medical Technologies, Inc. (Menlo Park, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaterna H.P. Kunz-Hallstein och R. Kunz-Hallstein)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: D. Botis)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnds beslut av den 10 december 2009 (ärende R 968/2009-2) angående en begäran om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket PIPELINE.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Chestnut Medical Technologies, Inc förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 100, 17.4.2010.

Tribunalens dom av den 24 oktober 2011 — P mot parlamentet

(Mål T-213/10 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Uppsägning — Förlorat förtroende — Motivering — Missuppfattning av bevisning)

(2011/C 347/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: P (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten É. Boigelot)

Övrig part i målet: Europaparlamentet (ombud: inledningsvis S. Seyr och R. Ignătescu, därefter S. Seyr)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska unionens personaldomstol (tredje avdelningen) meddelade den 24 februari 2010 i mål F-89/08, P mot parlamentet (REUP 2010, s. I-A-0000 och s. II-A-0000), med yrkande om att denna dom ska upphävas.

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. P ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Europaparlamentet har haft i denna instans.

(¹) EUT C 195, 17.7.2010.

Tribunalens dom av den 12 oktober 2011 — Association belge des consommateurs test-achats mot kommissionen

(Mål T-224/10) (¹)

(Konkurrens — Koncentrationer — Den belgiska energimarknaden — Beslut genom vilket en koncentration förklaras förenlig med den gemensamma marknaden — Åtaganden som gjorts under den inledande granskningsfasen — Avslag på en begäran om partiellt hänskjutande av ett koncentrationsärende till nationella myndigheter — Talan om ogiltigförklaring — Konsumentorganisation — Berättigat intresse av att få saken prövad — Underlåtenhet att inleda ett fördjupat undersökningsförfarande — Processuella rättigheter — Avvisning)

(2011/C 347/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Association belge des consommateurs test-achats (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna A. Fratini och F. Filpo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: N. Khan, A. Antoniadis och R. Sauer)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Électricité de France (EDF) (Paris, Frankrike) (ombud: inledningsvis advokaterna C. Lazarus, A. Amsellem och A. Fontanille, och därefter advokaterna C. Lazarus och A. Creus Carreras)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2009) 9059 och K(2009) 8954 av den 12 november 2009 att förklara en företagskoncentration förenlig med den gemensamma marknaden (Ärende COMP/M.5549 — EDF/SEGEBEL) på grundval av rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om företagskoncentrationer (EUT L 24, s. 1), respektive att avslå de belgiska behöriga myndigheternas begäran om partiellt hänskjutande av ärendet i enlighet med artikel 9 i nämnda förordning.

Domslut

1. Talan avvisas.
2. Association belge des consommateurs test-achats ASBL ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
3. Électricité de France (EDF) ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 209, 31.7.2010.

Tribunalens dom av den 18 oktober 2011 — dm-drogerie markt GmbH & Co. KG mot harmoniseringsbyrån — Semtee (caldea)

(Mål T-304/10) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket caldea — Äldre internationellt ordmärke BALEA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Känneteckenslikhet föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 347/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Bludovsky och P. Hiller)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Geroulakos)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Semtee (Escaldes Engornay, Andorra) (ombud: advokaten É. Guissart)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 29 april 2010 (ärende R 899/2009-1) om ett invändningsförfarande mellan dm-drogerie markt GmbH & Co. KG och Semtee.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. dm-drogerie markt GmbH & Co. KG ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) haft.
3. Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader till följd av Semtees intervention.

(¹) EUT C 260, 25.9.2010.

Tribunalens beslut av den 6 oktober 2011 — Secure Computing mot harmoniseringsbyrån — Investrónica (SECUREOS)(Mål T-277/07) ⁽¹⁾**(Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)**

(2011/C 347/50)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Secure Computing (Roseville, Minnesota, Förenta staterna) (ombud: advokaterna H. Kunz-Hallstein och R. Kunz-Hallstein)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Investrónica, SA (Madrid, Spanien) (ombud: inledningsvis E. López Leiva, därefter J. L. Zurdo Rivas, därefter J. L. Zurdo Rivas och E. López Camba, samtliga advokater)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 25 april 2007 (ärende R 1063/2006-1) i ett invändningsförfarande mellan Investrónica, SA, och Secure Computing Corp.

Avgörande

1. Det finns inte längre anledning att döma i saken.
2. Sökanden och intervenienten ska bära sina rättegångskostnader och var och en av dem ska ersätta hälften av svarandens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 235, 6.10.2007.

Tribunalens beslut av den 30 juni 2011 — Hess Group mot harmoniseringsbyrån — Coloma Navarro (COLOMÉ)(Mål T-341/08) ⁽¹⁾**(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om ogiltighetsförklaring — Överenskommelse och återkallande av ansökan om ogiltighetsförklaring — Anledning saknas att döma i saken)**

(2011/C 347/51)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Hess Group AG (Bern, Schweiz) (ombud: advokaterna E. Armijo Chávarri och A. Castán Pérez-Gómez)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. Mondéjar Ortuño)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: José Félix Coloma Navarro (Alvarado, Spanien) (ombud: advokaten A. Fernández Lerroux)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 21 maj 2008 (ärende R 1030/2007-1) om ett ogiltighetsförfarande mellan José Félix Coloma Navarro och Hess Group AG.

Avgörande

1. Det finns inte längre anledning att pröva talan.
2. Sökanden och intervenienten ska bära sina egna rättegångskostnader samt förpliktas att med hälften vardera ersätta svarandens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Tribunalens beslut av den 28 september 2011 — UCAPT mot rådet(Mål T-96/09) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring — Gemensam jordbrukspolitik — Stödordning till förmån för jordbrukare — Stöd till tobaksproduktion — Förordning (EG) nr 73/2009 — Villkoret personligen berörd är inte uppfyllt — Avvisning)**

(2011/C 347/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Union des coopératives agricoles des producteurs de tabac de France (UCAPT) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna B. Peignot och D.F. Garreau)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Moore och P. Mahnič Bruni)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: K. Banks och G. von Rintelen)

Saken

Yrkande om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, s. 16).

Avgörande

1. Talan avvisas.
2. Union des coopératives agricoles des producteurs de tabac de France ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Europeiska unionens råd haft, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet.
3. Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 90, 18.4.2009.

Tribunalens beslut av den 3 oktober 2011 — Meridiana och Meridiana fly mot kommissionen(Mål T-128/09) ⁽¹⁾**(Statligt stöd — Talan om ogiltigförklaring — Sökandenas passivitet — Anledning saknas att döma i saken)**

(2011/C 347/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Meridiana SpA (Olbia, Italien) och Meridiana fly SpA (Milano, Italien) (ombud: N. Green, QC, K. Bacon, barrister, samt C. Osti och A. Prastaro, advokater)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, D. Grespan och E. Righini)

Parter som intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri och P. Gentili, avvocati dello Stato) och Alitalia — Compagnia Aerea Italiana SpA (Fiumicino, Italien) (ombud: advokaterna G. M. Roberti, G. Bellitti och I. Perego)

Saken

Yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 6745 slutlig av den 12 november 2008 (Stöd N 510/2008) (EUT 2009, C 46, s. 6).

Avgörande

1. Anledning saknas att döma i saken.
2. Meridiana SpA och Meridiana fly SpA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta dem som Europeiska kommissionen och Compagnia Aerea Italiana SpA har haft.
3. Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 141, 20.6.2009.

Tribunalens beslut av den 11 oktober 2011 — DBV mot kommissionen(Mål T-297/10) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring — Dumpning — Import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Kina — Rätten till försvar — Beräkning av det normala värdet — Proportionalitet — Uppenbart att talan till viss del ska avvisas och till viss del ska ogillas)**

(2011/C 347/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: DBV Deutscher Brennstoffvertrieb Würzburg GmbH (Würzburg, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Rudolph och A. Günther)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: H. van Vliet och T. Maxian Rusche)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EU) nr 404/2010 av den 10 maj 2010 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 117, s. 64).

Avgörande

1. Talan ogillas.
2. DBV Deutscher Brennstoffvertrieb Würzburg GmbH ska bära rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 246, 11.09.2010.

Tribunalens beslut av den 12 oktober 2011 — GS mot parlamentet och rådet(Mål T-149/11) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring — Förordning (EU) nr 1210/2010 — Möjlighet för medlemsstaterna att vägra att ersätta euromynt som inte är lämpliga för cirkulation — Inte direkt berörd — Avvisning)**

(2011/C 347/55)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH (Eigeltingen, Tyskland) (ombud: advokaten J. Schmidt)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: U. Rösslein och A. Neergaard) och Europeiska unionens råd (ombud: J. Monteiro och M. Simm)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av artikel 8.2 andra meningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1210/2010 av den 15 december 2010 om äktenskapskontroll av euromynt och hantering av euromynt som inte är lämpliga för cirkulation (EUT L 339, s. 1).

Avgörande

1. Talan avvisas.
2. GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europaparlamentets och Europeiska unionens råds rättegångskostnader.
3. Det finns inte skäl att pröva interventionsansökan från Konungariket Spanien.

⁽¹⁾ EUT C 145, 14.5.2011.

Tribunalens beslut av den 28 september 2011 — Complex mot harmoniseringsbyrån — Kajometal (KX)(Mål T-206/11) ⁽¹⁾

(”Gemenskapsvarumärke — Registreringshinder — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken”)

(2011/C 347/56)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Complex S.A. (Łódź, Polen) (ombud: advokaten R. Rumpel)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Kajometal s.r.o. (Dolný Kubín, Slovakien)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 21 januari 2011 (ärende R 864/2010-2) om ett invändningsförfarande mellan Complex S.A. och Kajometal s.r.o.

Avgörande

1. Det finns inte längre någon anledning att döma i saken.
2. Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 194, av den 2.7.2011.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 30 september 2011 — Gollnisch mot parlamentet

(Mål T-346/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Upphävande av immuniteten för en ledamot av Europaparlamentet — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2011/C 347/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bruno Gollnisch (Limonest, Frankrike) (ombud: advokaten G. Dubois)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: R. Passos, D. Moore och K. Zejdová)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av Europaparlamentets beslut av den 10 maj 2010 att upphäva sökandens immunitet.

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut om rättegångskostnaderna kommer att meddelas senare.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 30 september 2011 — Gollnisch mot Europaparlamentet

(Mål T-347/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Avslag på en begäran om fastställelse av en parlamentsledamots immunitet — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Avvisning)

(2011/C 347/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bruno Gollnisch (Limonest, Frankrike) (ombud: advokaten G. Dubois)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: R. Passos, D. Moore och K. Zejdová)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten av Europaparlamentets beslut av den 10 maj 2011 att inte fastställa sökandens immunitet och privilegier.

Avgörande

1. Ansökan om uppskov med verkställigheten avslås.
2. Beslut i fråga om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 15 september 2011 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann m.fl. mot kommissionen.

(Mål T-379/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Miljö — Gratis tilldelning av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 10a i direktiv 2003/87/EG — Fastställandet av riktmärken för de produkter som berörs av kommissionens beslut — Ansökan om interimistiska åtgärder — Upptagande till sakprövning — Situation som ställer krav på skyndsamhet)

(2011/C 347/59)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH (Duisburg, Tyskland), Rogesa — Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Tyskland), Salzgitter Flachstahl GmbH (Salzgitter, Tyskland); ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg) och voestalpine Stahl GmbH (Linz, Österrike) (ombud: advokaterna S. Altensmidt och C. Dittrich)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Wilms, K. Mifsud-Bonnici och K. Herrmann)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 130, s. 1).

Avgörande

1. *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
2. *Beslut i fråga om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 15 september 2011 — Eurofer mot kommissionen

(Mål T-381/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Miljö — Gratis tilldelning av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 10a i direktiv 2003/87/EG — Fastställandet av riktmärken för de produkter som berörs av kommissionens beslut — Ansökan om interimistiska åtgärder — Upptagande till sakprövning — Situation som ställer krav på skyndsamhet)

(2011/C 347/60)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och C. Dittrich)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Wilms, K. Mifsud-Bonnici och K. Herrmann)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 130, s. 1)

Avgörande

1. *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
2. *Beslut i fråga om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 28 september 2011 — Safa Nicu Sepahan mot rådet

(Mål T-384/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Särskilda restriktiva åtgärder som vidtagits mot Iran för att förhindra spridningen av kärnvapen — Frysning av tillgångar och ekonomiska resurser — Ansökan om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2011/C 347/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Safa Nicu Sepahan Co. (Isfahan, Iran) (ombud: advokaten A. Bahrami)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis A. Vitro och R. Liudvinaviciute-Cordeiro, därefter R. Liudvinaviciute-Cordeiro och I. Gurov)

Saken

Ansökan om interimistiska åtgärder, bland annat uppskov med verkställigheten av punkt 19 i förteckning B i bilaga I till rådets genomförandeförordning (EU) nr 503/2011 av den 23 maj 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 136, s. 26) i den del enheten Safa Nicu har upptagits i förteckningen över personer och enheter vars tillgångar och ekonomiska resurser fryses.

Avgörande

1. *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
2. *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 30 september 2011 — Elti mot Europeiska unionens delegation i Montenegro

(Mål T-395/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Anbudsförfarande — Förkastande av anbud — Ansökan om uppskov med verkställighet — Åsidosättande av formföreskrifter — Avvisning)

(2011/C 347/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Elti d.o.o. (Gornja Radgona, Slovenien) (ombud: advokaten N. Zidar Klemenčič)

Svarande: Europeiska unionens delegation i Montenegro (ombud: inledningsvis N. Bertolini, därefter advokaterna J. Stuyck och A. M. Vandromme)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten av det beslut som fattats av Europeiska unionens delegation i Montenegro den 21 mars 2001 om att förkasta sökandens anbud inom ramen för anbudsinfordran EuropaAid/129435/C/SUP/ME-NP, och med uppgift om att kontraktet tilldelats en annan anbudsgivare.

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

Beslut meddelat av domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder vid tribunalen den 3 oktober 2011 — Qualitest FZE mot rådet

(Mål T-421/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran i syfte att hindra kärnvapenspridning — Frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2011/C 347/63)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Qualitest FZE (Dubai, Förenade Arabemiraten) (ombud: advokaten M. Catrain González samt E. Wright och H. Zhu, barristers)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: G. Marhic och R. Liudvinavičiute-Cordeiro)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten, vad gäller sökanden, av rådets genomförandeförordning (EU) nr 503/2011 av den 23 maj 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 136, s. 26) och av rådets beslut 2011/299/Gusp av den 23 maj 2011 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 136, s. 65).

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut i fråga om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 5 oktober 2011 — Computer Resources International (Luxembourg) mot kommissionen

(Mål T-422/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Anbudsfordran — Förkastande av ett anbud — Begäran om uppskov med verkställigheten — Förlust av möjlighet — Allvarlig och irreparabel skada föreligger inte — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2011/C 347/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Computer Resources International (Luxembourg) SA (Dommeldange, Luxemburg) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Delaude och D. Calciu, biträdda av advokaten E. Petrissi)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten med det beslut som Europeiska unionens publikationsbyrå fattade den 22 juli 2011, vilket innebar dels ett förkastande av sökandens anbud inom ramen för anbudsfordran AO 10340, programvaruutveckling, underhåll, rådgivning och stöd avseende olika typer av IT-applikationer (EUT 2011/S 66-106099), och dels en under rättelse till sökanden om att ramavtalet avseende det aktuella kontraktet tilldelats andra anbudssökande.

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut i fråga om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Talan väckt den 15 september 2011 — Klein mot kommissionen

(Mål T-309/10)

(2011/C 347/65)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Christoph Klein (Großmain, Österrike) (ombud: advokaten D. Schneider-Addae-Mensah)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Europeiska unionen, genom kommissionen, har åsidosatt de skyldigheter som åligger den enligt direktiv 93/42/EEG och den allmänna gemenskapsrätten, och därigenom åsamkat sökanden direkt skada, dels genom att inte avsluta det sedan år 1997 pågående förfarandet med en skyddsklausul avseende inhalatorn Broncho Air® och effecto®, dels genom att inte inleda ett förfarande med en skyddsklausul enligt artikel 8 i direktiv 93/42/EEG efter att Tyskland meddelat förbud mot att distribuera effecto®,
- ersätta sökanden för den skada, som återstår att värdera, som orsakats av Europeiska unionen genom kommissionen, och
- förplikta Europeiska unionen, genom kommissionen, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ersättning för den skada som orsakats genom kommissionens påstådda passivitet i samband med ett förfarande med en skyddsklausul i enlighet med artikel 8 i rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter⁽¹⁾. Sökanden har utvecklat ett inandningshjälpmedel för astmatiker och KOL-sjuka, vilket enligt de tyska myndigheterna inte uppfyllde de grundläggande kraven i direktiv 93/42/EEG, eftersom sökanden bland annat försummat att lämna in tillräckliga kliniska data om inhalatorns ofarlighet. Sökanden gör gällande att det förfarande med en skyddsklausul enligt artikel 8 i direktiv 93/42/EEG som kommissionen, efter det första distributionsförbudet, inlett år 1997 i syfte att bringa klarhet i denna fråga inte har slutförts. Efter det andra förbudet, år 2005, beslutade kommissionen att inte inleda något ytterligare förfarande med en skyddsklausul med hänvisning till att det inte vara fråga om ett fall där artikel 18 i direktiv 93/42/EEG kunde tillämpas.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden 3 grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har förhållit sig passiv dels genom att inte avsluta det år 1997 inledda förfarandet med en skyddsklausul avseende inhalatorn Broncho Air®, dels genom att inte inleda ett förfarande med en skyddsklausul efter det år 2005 meddelade förbudet mot att distribuera effecto®.
 - På grund av det oklara rättsläget till följd av att kommissionen inte har fattat något beslut, har det för sökanden och bolaget atmed AG, för vilket sökanden är verkställande direktör, uppstått onödiga kostnader för rättegång och för patent.

2. Andra grunden: Kommissionen har inte fattat något positivt beslut i förfarandet med en skyddsklausul varvid den anser att de tyska myndigheternas förbud är omotiverat.

- Inhalatorn Broncho Air® och effecto® är ofarliga och då den aktuella CE-märkta medicintekniska produkten presumeras vara regelkonform åligger det medlemsstaten att bevisa att produkten är farlig. Att inhalatorn Broncho Air® och effecto® är till nytta för patienterna har desutom bevisats med tillräckliga kliniska data. Till följd av att kommissionen inte fattat något positivt beslut har atmed AG, och därmed sökanden, gjort väsentliga förluster som lett till insolvens och förlust av patent och ensamrätter.

3. Tredje grunden: Otillräcklig information om vilka uppgifter som är erforderliga, eftersom de kliniska data som ska lämnas in inte har beskrivits på ett enhetligt sätt.

(¹) EGT L 169, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 24, s. 85.

Talan väckt den 20 september 2011 — Ruse Industry mot kommissionen

(Mål T-489/11)

(2011/C 347/66)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Ruse Industry AD (Ruse, Bulgarien) (ombud: advokaterna A. Angelov och S. Panov)

Svarande: Europeiska kommissionen

Föremål för talan

Begäran om ogiltigförklaring av artiklarna 2–5 i kommissionens beslut av den 13 juli 2011 avseende Bulgariens statliga stöd C 12/2010 och N 389/2009 till Ruse Industry.

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 2–5 i kommissionens beslut av den 13 juli 2011 avseende Bulgariens statliga stöd C 12/2010 och N 389/2009 till Ruse Industry, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, eftersom det som kommissionen anser är statens underlåtelse att driva in skulder inte utgör nytt statligt stöd i den mening som avses i artikel 1 c i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾. Inte heller utgör det en ändring av befintligt stöd. Sökanden har vidare anfört att statens allmänna risk inte ökade. Även om så skulle ha varit fallet, kan det inte rättfärdiga att omständigheterna i fråga betraktas som nytt statligt stöd.
2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 263 andra stycket FEUF, eftersom kommissionen, utan några bevis eller någon motivering, felaktigt antog att den omständigheten att staten inte krävde betalning av skulderna medförde en konkurrensfördel för bolaget och därmed var oförenligt med den inre marknaden.
3. Tredje grunden: åsidosättande av förfaranderegler, eftersom kommissionen inte motiverade sina slutsatser i beslutet.
4. Fjärde grunden: åsidosättande av artikel 14 i förordning (EG) nr 659/1999, eftersom det i det angripna beslutet inte anges storleken på det stöd som krävs åter eller storleken på räntan enligt en av kommissionen fastställd räntesats.

⁽¹⁾ EGT L 83, s. 1.

Talan väckt den 19 september 2011 — Streng mot harmoniseringsbyrån — Gismondi (PARAMETRICA)

(Mål T-495/11)

(2011/C 347/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Michael Streng (Erding, Tyskland) (ombud: advokaten A. Pappert)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Fulvio Gismondi (Rom, Italien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 19 juli 2011 i ärende R 1348/2010-4 och återförvisa ärendet till fjärde överklagandenämnden, samt

— förplikta svaranden att betala kostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "PARAMETRICA" för tjänster i klasserna 36 och 42 — registreringsansökan nr 6048433

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Det tyska ordmärket "parameta" som registrerats under nr 30311096 för tjänster i klasserna 35, 38, 41 och 42

Invändningsenhetens beslut: Bifall på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av invändningsenhetens beslut och avslag på invändningen

Grunder: Åsidosättande av reglerna 19.2 och 19.3 jämförda med regel 98.1 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95, då överklagandenämnden felaktigt funnit att de ingivna dokumenten innehållande WIPO INID-koder inte är på förfarandespråket och/eller sammantagna med den tillhandahållna översättningen i skrivelsen av den 3 november 2008, inte utgör "översättning" i den mening som avses i regel 98.1 i förordning nr 2868/95.

Talan väckt den 16 september 2011 — Evropaiki Dynamiki mot kommissionen

(Mål T-498/11)

(2011/C 347/68)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna N. Korogiannakis och M. Dermitzakis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska unionens publikationsbyrås beslut att förkasta det anbud som avgetts av sökanden inom anbuds-förfarandet — särskild anbudsinfordran nr 10369

"Omarbetning av OLAF:s webbplats", för genomförandet av multipelt ramavtal avseende tjänster nr 10224 del 1, som är föremål för upphandling, och beslut som fattats av publikationsbyrån som har samband med nämnda beslut, däribland det genom vilket en godkänd anbudsgivare och en vald entreprenör tilldelats respektive kontrakt,

- förplikta publikationsbyrån att betala sökanden 31 977 euro för den skada denne lidit,
- därutöver förplikta publikationsbyrån att betala sökanden 20 000 euro för den skada denne lidit på grund av förlorade möjligheter och kränkning av dennes anseende och trovärdighet, samt
- förplikta publikationsbyrån att ersätta sökandens rättegångskostnader samt andra kostnader och utgifter som uppkommit i samband med denna talan.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av den motiveringsskyldighet som följer av artikel 100.2 i budgetförordningen.
2. Andra grunden: Åsidosättande av anbudsspecifikationerna genom att tillämpa tilldelningskriteriet i strid med artikel 97 i budgetförordningen och artikel 138 i tillämpningsbestämmelserna.
3. Tredje grunden: En uppenbart oriktig bedömning i olika avseenden, oklara och ogrundade kommentarer från utvärderingskommittén, modifiering av tilldelningskriteriet som angetts i den ursprungliga anbudsinfordran och underlåtenhet att i rätt tid meddela anbudsgivare kriterier som införts i efterhand.

Talan väckt den 27 september 2011 — Al-Aqsa mot rådet

(Mål T-503/11)

(2011/C 347/69)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Stichting Al-Aqsa (Heerlen, Nederländerna) (ombud: advokaten A. van Eik)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att rådets genomförandeförordning 687/2011 är ogiltig såvitt den är tillämplig på sökanden,
- fastställa att förordning (EG) nr 2580/2001 inte är tillämplig på sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tio grunder.

1. Första grunden: Genomförandeförordningen 687/2011⁽¹⁾ strider, i den del den avser sökanden, mot principerna om god rättsskipning och processekonomi, och detta på grund av dels det mål om överklagande av tribunalens dom av den 9 september 2010 som är anhängigt vid domstolen, dels den nederländska utrikesministrarnas beslut av den 18 april 2011 i vilket det slogs fast att sanktionsbestämmelserna Terrorism 2007-II är tillämpliga på sökanden.
2. Andra grunden: Gemensamma ståndpunkten⁽²⁾ är inte tillämplig på sökanden.
3. Tredje grunden: Det har inte fattats något beslut av någon sådan behörig myndighet såsom avses i artikel 1.4 i gemensamma ståndpunkten. Varken domstolens avgörande av den 3 juni 2003 eller beslutet av den 18 april 2011 i vilket sanktionsbestämmelserna Terrorism 2007-II förklarades vara tillämpliga på sökanden, kan betraktas som beslut från en behörig myndighet.
4. Fjärde grunden: Enligt sökanden framgår det inte att sökanden har sådan kännedom som krävs enligt artikel 1.3 k i gemensamma ståndpunkten.
5. Femte grunden: Sökanden kan inte anses underlätta genomförandet av terroristdåd, eftersom det inte framgår av vare sig domstolens avgörande av den 3 juni 2003 eller den nederländska utrikesministrarnas beslut av den 18 april 2011 i vilket sanktionsbestämmelserna Terrorism 2007-II förklarades vara tillämpliga på sökanden.
6. Sjätte grunden: Det föreligger åsidosättande av väsentliga formföreskrifter och ett överskridande av utrymmet för skönsmässig bedömning. Enligt sökanden var det fel av rådet att inte företa någon översyn. Den bevisbörda som åvilar rådet vid ett beslut om att åter ta med någon i förteckningen har inte fullgjorts.
7. Sjunde grunden: Proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

8. Åttonde grunden: Artikel 1 i det första tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts genom att genomförandeförordningen utgör ett oproportionerligt intrång i rätten till att ostört åtnjuta rätten till egendom.
9. Nionde grunden: Det föreligger ett åsidosättande av artikel 296 FEUF.
10. Tionde grunden: Sökanden gör gällande sin rätt till ett effektivt rättsmedel och principen om rätten till försvar. Rådet har inte lämnat tillräckligt med specifik och konkret information om varför det är nödvändigt att behålla förteckningen oförändrad.

-
- (¹) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 687/2011 av den 18 juli 2011 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordningarna (EU) nr 610/2010 och (EU) nr 83/2011 (EUT L 188, s. 2).
- (²) Rådets gemensamma ståndpunkt av den 27 december 2001 om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, s. 93).

Talan väckt den 27 september 2011 — LTTE mot rådet

(Mål T-508/11)

(2011/C 347/70)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Herning, Danmark) (ombud: advokaten V. Koppe)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 687/2011 av den 18 juli 2011 (¹) i den mån den avser LTTE, och fastställa att rådets förordning (EG) nr 2580/2001 (²) inte är tillämplig på LTTE,
- i andra hand, tillämpa en mindre restriktiv åtgärd än fortsatt upptagande på den förteckning över personer, grupper och enheter som omfattas av förordning (EG) nr 2580/2001, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna jämte ränta.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden:

- Genomförandeförordning (EU) nr 687/2011 är ogiltig i den mån den avser LTTE och/eller rådets förordning (EG) nr 2580/2001 kan inte tillämpas, då krigets lagar inte har iakttagits.

2. Andra grunden:

- Genomförandeförordning (EU) nr 687/2011 är ogiltig i den mån den avser LTTE, då sökanden inte kan anses vara en terroristorganisation i den mening som avses i artikel 1.3 i rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/GUSP.

3. Tredje grunden:

- Genomförandeförordning (EU) nr 687/2011 är ogiltig i den mån den avser LTTE, eftersom det inte har fattats något beslut av en behörig myndighet, såsom krävs enligt artikel 1.4 i rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/GUSP.

4. Fjärde grunden:

- Genomförandeförordning (EU) nr 687/2011 är ogiltig i den mån den avser LTTE, eftersom rådet inte gjorde någon översyn, vilket fordras enligt artikel 1.6 i rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/GUSP.

5. Femte grunden:

- Genomförandeförordning (EU) nr 687/2011 är ogiltig i den mån den avser LTTE, eftersom beslutet inte uppfyller kraven på proportionalitet och subsidiaritet.

6. Sjätte grunden:

- Genomförandeförordning (EU) nr 687/2011 är ogiltig i den mån den avser LTTE, eftersom beslutet inte uppfyller kraven på motivering i artikel 296 FEUF.

7. Sjunde grunden:

- Genomförandeförordning (EU) nr 687/2011 är ogiltig i den mån den avser LTTE, eftersom denna förordning åsidosätter sökandens rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd.

(¹) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 687/2011 av den 18 juli 2011 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordningarna (EU) nr 610/2010 och (EU) nr 83/2011 (EUT L 188, s. 2).

(²) Rådets förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, s. 70).

Talan väckt den 24 september 2011 — Ryanair mot kommissionen**(Mål T-512/11)**

(2011/C 347/71)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) (ombud: advokaterna E. Vahida och I. Metaxas-Maragkidis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara, i enlighet med artiklarna 263 och 264 FEUF, Europeiska kommissionens beslut av den 13 juli 2011 om statligt stöd SA.29064 (2011/C f.d. 2011/NN) — *Irland — Lufttransport — Undantag från skatt på flygpassagerare* i den del det fastslås att undantaget från irländsk luftfartsskatt för transfer- och transittrafik inte utgör statligt stöd,

— förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna, samt

— vidta de övriga åtgärder som tribunalen finner lämpliga.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Svaranden har gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning och en felaktig rättstillämpning när denne funnit att undantaget från irländsk luftfartsskatt för transfer- och transittrafik inte utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

2. Andra grunden: Svaranden har åsidosatt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning nr 659/1999⁽¹⁾, i den utsträckning som svaranden har underlåtit att inleda det förfarande som anges i dessa bestämmelser vad gäller det stöd som omfattas av den första delen av det angripna beslutet trots att det förelåg åtminstone allvarliga tvivel om huruvida undantaget från irländsk luftfartsskatt för transfer- och transittrafik var förenligt med den gemensamma marknaden. Svaranden har därigenom åsidosatt sökandens processuella rättigheter enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 6.1 i rådets förordning nr 659/1999.

3. Tredje grunden: Svaranden har åsidosatt sin motiveringsskyldighet, då denne angett bristande motiveringar präglade av motsägelser och ett överdrivet generaliserande.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om detaljerade regler för tillämpningen av artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1)

Talan väckt den 22 september 2011 — MasterCard m.fl. mot kommissionen**(Mål T-516/11)**

(2011/C 347/72)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: MasterCard Inc. (Wilmington, Förenta staterna), MasterCard International, Inc. (Wilmington), och MasterCard Europé (Waterloo, Belgien) (ombud: B. Amory, V. Brophy och S. McInnes, lawyers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förklara att ansökan kan tas upp till sakprövning,

— i sin helhet ogiltigförklara kommissionens beslut av den 12 juli 2011 att vägra ett utlämnande med stöd undantagen i artikel 4.2 första strecksatsen och 4.3 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43), och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har åsidosatt artiklarna 4.3 och 8.1 i förordning (EG) nr 1049/2001 av följande skäl:

— Kommissionen underlät att fastställa att villkoren i artikel 4.3 första stycket i förordning (EG) nr 1049/2001 var uppfyllda.

— De omständigheter som kommissionen har grundat sig på är inkorrekta.

— Det föreligger ett övervägande allmänintresse av att lämna ut de handlingar som EIM Business and Policy Research framställt inom ramen för sin undersökning om "kostnader och vinster för handlare vid godkännande av olika betalningsmetoder" (COMP/2009/D1/020).

2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att bryta mot artiklarna 4.2 första strecksatsen och 8.1 i förordning (EG) nr 1049/2001 av följande skäl:

— Kommissionen har underlåtit att fastställa att villkoren i artikel 4.2 första strecksatsen var uppfyllda.

— De uppgifter som kommissionen har stött sig på inte är tillförlitliga.

— Det föreligger ett övervägande allmänintresse av att lämna ut EIM:s handlingar.

Överklagande ingett den 29 september 2011 av Sandro Gozi av den dom som personaldomstolen meddelade den 20 juli 2011 i mål F-116/10 — Gozi mot kommissionen

(Mål T-519/11)

(2011/C 347/73)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Sandro Gozi (Rom, Italien) (ombud: advokaterna G. Passalacqua och G. Calcerano)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara beslut HR.D.2/MB/db Ares (2010) — Y96985 som fattades av Generaldirektoratet för Personal och säkerhet,

— fastställa klagandens rätt till ersättning för rättegångskostnader och förordna om utbetalning av ett belopp om 24 480 euro.

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande avser kommissionens beslut att avslå klagandens ansökan om ersättning för rättegångskostnader till ett belopp om 24 480 euro inom ramen för ett brottmålsförfarande i Italien.

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden en enda grund. Den gör gällande att personaldomstolen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och att de skäl som angetts

är i flera avseenden motstridiga. Personaldomstolen har gjort en felaktig tolkning av syftet med och ordalydelsen i artikel 24 i tjänsteföreskrifterna. Nämda tolkning är dessutom oförenlig med den rättspraxis som personaldomstolen hänvisat till och med förfarandet vid kommissionen.

Talan väckt den 3 oktober 2011 — Igar Chemicals mot Echa

(Mål T-526/11)

(2011/C 347/74)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Igar Chemicals, SL (Rubí, Spanien) (ombud: advokaten L. Fernández Vaissieres)

Svarande: Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla den,

— delvis ogiltigförklara det angripna beslutet såvitt det avser utfärdandet av en faktura för administrativa avgifter och upphäva fakturan, och

— förplikta Echa att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser Europeiska kemikaliemyndighetens (Echa) beslut nr SME (2011) 0572 av den 3 augusti 2011 och det därav följande upphävandet av fakturan för administrativa avgifter (faktura nr 10028302 av den 5 augusti 2011).

Sökandeföretaget hade förhandsregistrerat ett antal ämnen som det avsåg att registrera. Innan dessa registreringar gjordes registrerades företaget felaktigt som ett "litet" företag.

I juni 2011 krävde Echa med stöd av artikel 13.3 i kommissionens förordning (EG) nr 340/2008 om de avgifter som ska betalas till Europeiska kemikaliemyndigheten enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (nedan kallad avgiftsförordningen) att sökandeföretaget skulle visa att det hade rätt till nedsättningen av registreringsavgiften. Företaget svarade att det utgjorde ett medelstort företag och att det frivilligt hade sett till att korrigera den uppgiften i REACH-IT-systemet. Korrigeringen hade skett innan företaget mottog kravet från Echa.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Europeiska kommissionen saknar behörighet för att till Echa delegera uttaget av en administrativ avgift och Echa saknar behörighet för antagandet av styrelsens beslut MB/29/2010 av den 12 november 2010 ("on the classification of charges for which services are levied").

— Sökanden gör gällande att kommissionen — genom att i artikel 13.4 i avgiftsförordningen föreskriva att Echa ska ta ut en administrativ avgift som är skild från den registreringsavgift som är den enda avgift som är tillåten enligt bestämmelserna om Echas inrättande — går utöver vad som är tillåtet enligt dessa bestämmelser och att artikel 114 FEUF inte räcker som grund för kommissionens eller Echas behörighet.

2. Andra grunden: Delegeringen av befogenheter i artikel 13.4 i avgiftsförordningen var otillåten.

— Sökanden anför att den ovannämnda bestämmelsen ger Echa rätt att skönmässigt fastställa en administrativ avgift utan att precisera syftet, innehållet, räckvidden och varaktigheten, vilket innebär att artikel 2 i beslut MB/29/2010, och framför allt tabell 1 i bilagan, är rättsstridig.

3. Tredje grunden: Beslut MB/29/2010 är av bestraffande karaktär.

— Sökanden anför att kemikaliemyndigheten visserligen enligt artikel 74.1 i Echas grundförordning har rätt till täckning av kostnaderna för de tjänster som den tillhandahåller. Avgifterna och myndighetens andra inkomstkällor ska dock fastställas på ett sådant sätt att de är tillräckliga för att täcka kostnaderna för de tillhandahållna tjänsterna. En administrativ avgift på ett belopp om 14 500 euro kan inte anses vara motiverad av Echas kontrollarbete. Detta belopp är oproportionerligt högt i förhållande till de tjänster som tillhandahålls. Dessutom har en sådan administrativ avgift karaktären av sanktionsavgift.

4. Fjärde grunden: Rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts.

— REACH-IT-systemet ger inte tillräckligt med information till företagen om de sanktioner som existerar när det gäller företagens skyldighet att kontrollera företagens storlek. Dessutom har myndigheten inte beaktat att sökanden saknade uppsåt eller att det har skett en frivillig korrigering av felet.

5. Femte grunden: Proportionalitetsprincipen har åsidosatts vid fastställandet av de administrativa avgifterna.

Talan väckt den 10 oktober 2011 — Belgien mot kommissionen

(Mål T-538/11)

(2011/C 347/75)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Konungariket Belgien (ombud: C. Pochet och J. Halleux, biträdda av advokaten L. Van den Hende)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 27 juli 2011 om det statliga stöd till finansiering av screening efter transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) hos nötkreatur som Belgien har genomfört (statligt stöd C 44/08 (f.d. NN 45/04)), och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

— De åtgärder som Belgien genomför innebär ingen selektiv fördel för jordbrukare, slakterier och enheter som bearbetar, behandlar, säljer eller saluför produkter av nötkreatur som enligt den gällande lagstiftningen måste genomgå en BSE-undersökning.

Talan väckt den 4 oktober 2011 — Melkveebedrijf Overenk m.fl. mot kommissionen

(Mål T-540/11)

(2011/C 347/76)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Melkveebedrijf Overenk B.V. (Sint Anthonis, Nederländerna), Maatschap Veehouderij Kwakernaak (Oosterwolde, Nederländerna), Mulders Agro VOF (Heerle, Nederländerna), Melkbedrijf Engelen V.O.F. (Grashoek, Nederländerna), Melkveebedrijf de Peel B.V. (Asten, Nederländerna), och M. Moonen (Nederwert, Nederländerna) (ombud: advokaterna P. Mazel och A. van Beelen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning,
- i första hand bifalla yrkandet om skadestånd i enlighet med artikel 340 FEUF och fastställa att sökandena har rätt till ekonomisk ersättning uppgående till de belopp som anges i bilaga 13 t.o.m. 18, som kommissionen är skyldig att utge för den skada som sökandena har lidit till följd av det rättsstridiga antagandet och tillämpningen av kommissionens förordning (EG) nr 1468/2006 av den 4 oktober 2006 om ändring av förordning (EG) nr 595/2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1788/2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter,
- i andra hand bifalla yrkandet om skadestånd i enlighet med artikel 340 FEUF och fastställa att sökandena har rätt till ekonomisk ersättning uppgående till de belopp som anges i bilaga 13 t.o.m. 18, som kommissionen är skyldig att utge för den skada som sökandena har lidit till följd av det rättsenliga antagandet och tillämpningen av kommissionens förordning (EG) nr 1468/2006 av den 4 oktober 2006 om ändring av förordning (EG) nr 595/2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1788/2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har utomobligatorisk skadeståndsskyldighet på grund av rättsstridigt agerande i strid med gemenskapsrättens grundläggande principer, nämligen genom ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Ändringen av den negativa fetthaltsjusteringsmetoden som genomfördes genom förordning (EG) nr. 1468/2006 ⁽¹⁾ i tillämpningsföreskrifterna för rådets förordning (EG) nr 1788/2003, var från början olämplig för att uppnå målsättningarna med förordning, nämligen att minska bristen på balans mellan efterfrågan och anbud på marknaden för mjölk och mjölkprodukter och minska de därav följande strukturella överskotten. Den omtvistade ändringen innebär att en tung och oproportionerlig börda placeras på sökandena, varigenom deras verksamhet äventyras. Mot denna bakgrund föreligger ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
2. Andra grunden: Kommissionen har utomobligatorisk skadeståndsskyldighet på grund av rättsstridigt agerande i strid med gemenskapsrättens grundläggande principer, nämligen genom ett åsidosättande av rätten till egendom och rätten att fritt utöva näringsverksamhet såsom avses i artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen. Genom att anta förordning (EG) nr 1468/2006 gjorde kommissionen felaktigt antagandet att förordningen grundades på ett legitimt syfte av allmänintresse. Samtidigt gjorde den en ofullständig avvägning mellan de berörda intressena, vilket ska betraktas som ett rättsstridigt agerande från kommissionens sida. Således ska ersättning utgå för den skada som sökandena har lidit, och kommer att lida, till följd av detta agerande.
3. Den tredje grunden: Kommissionen har utomobligatorisk skadeståndsskyldighet på grund av rättsenligt agerande i strid med principen om "égalité devant les charges publiques". Den skada som sökandena har lidit, och kommer att lida, till följd av den ändrade negativa fetthaltsjusteringen är verklig och aktuell, och drabbar sökandena, i egenskap av särskild kategori av företagare, oproportionerligt hårt i jämförelse med andra företagare inom samma sektor. Dessutom överskrider den här skadan gränserna för den ekonomiska risk som är förknippad med verksamhet inom den berörda sektorn samtidigt som den ändringsförordning som har orsakat skadan inte motiveras av något allmänt ekonomiskt intresse. Mot denna bakgrund är Europeiska unionen, åtminstone kommissionen, skyldig att ersätta denna skada, eller åtminstone att utge skälig kompensation.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har utomobligatorisk skadeståndsskyldighet på grund av rättsenligt agerande i strid med rätten till egendom och rätten att fritt utöva näringsverksamhet såsom avses i artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen. Den omständigheten att ändringen av fetthaltsjusteringen saknar ett legitimt syfte av allmänintresse, att kravet på "fair balance" åsidosattes genom antagandet av förordning (EG) nr 1468/2006 och att kommissionen har underlåtit att se till att en lämplig ersättning betalas ut för att förekomma eller återställa de berörda producenternas egendomsrättigheter som har kränkts genom förordningen och den därav följande skadan har lett fram till att kommissionen har ansvar enligt artikel 340 FEUF för den skada som sökandena har lidit och kommer att lida, för vilken ersättning ska utgå.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1468/2006 av den 4 oktober 2006 om ändring av förordning (EG) nr 595/2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1788/2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EUT L 274, s. 6).

Tribunalens beslut av den 6 oktober 2011 — Fondazione Opera S. Maria della Cartià mot Kommissionen**(Mål T-234/00) ⁽¹⁾**

(2011/C 347/77)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 4, 6.1.2001.**Tribunalens beslut av den 6 oktober 2011 — Confartigianato Venezia e.a. mot Kommissionen****(Mål T-266/00) ⁽¹⁾**

(2011/C 347/80)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 355 9.12.2000.**Tribunalens beslut av den 6 oktober 2011 — Codess Sociale e.a. mot kommissionen****(Mål T-235/00) ⁽¹⁾**

(2011/C 347/78)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 4, 6.1.2001**Tribunalens beslut av den 11 oktober 2011 — Inovis/OHMI mot Sonaecom (INOVIS)****(Mål T-502/09) ⁽¹⁾**

(2011/C 347/81)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 51, 27.2.2010**Tribunalens beslut av den 6 oktober 2011 — Ciga e.a mot kommissionen****(Mål T-255/00) ⁽¹⁾**

(2011/C 347/79)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 355, 9.12.2000**Tribunalens beslut av den 11 oktober 2011 — El Corte Inglés mot Harmoniseringsbyrån****(Mål T-23/11) ⁽¹⁾**

(2011/C 347/82)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 80 12.3.2011.

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 13 september 2011 — ZZ mot FRONTEX

(Mål F-87/11)

(2011/C 347/83)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten S.A. Pappas)

Svarande: Europeiska byrån för förvaltning av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens yttre gränser (FRONTEX)

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att inte förlänga sökandens tillfälliga kontrakt.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som verkställande direktören för FRONTEX fattat den 16 december 2010, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 16 september 2011 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-88/11)

(2011/C 347/84)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten R. Rata)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut att inte inkludera sökanden på reservlistan för det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/148/09 RO — Juridiska handläggare (AD 5).

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara uttagningskommitténs omprövningsbeslut av den 9 november 2010 genom vilket den bekräftade beslutet av den 14 juli 2010 att inte inkludera sökanden på reservlistan för det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/148/09 RO,

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 16 juni 2011 att avslå sökandens administrativa klagomål av den 7 februari 2011,

— ändra reservlistan för det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/148/09 RO — Juridiska handläggare, så att den inkluderar sökanden, alternativt fastställa att en ny reservlista vilken inkluderar sökanden ska offentliggöras,

— förplikta kommissionen att till sökanden betala ut ett belopp som preliminärt och i överensstämmelse med rätt och billighet (ex aequo et bono) fastställs till 7 000 euro som ersättning för ideell skada, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 18 september 2011 — ZZ mot Regionkommittén

(Mål F-89/11)

(2011/C 347/85)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten N. Lhoëst)

Svarande: Regionkommittén

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av regionkommitténs beslut att avslå sökandens ansökan enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna om ersättning för den ideella och materiella skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av ett administrativt och disciplinärt förfarande

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara regionkommitténs beslut nr 0352/2010 av den 12 november 2010 att avslå sökandens ansökan av den 14 juli 2010 enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna om ersättning för den ideella och materiella skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av ett administrativt och disciplinärt förfarande,

— i den mån det behövs, ogiltigförklara regionkommitténs uttryckliga beslut av den 31 maj 2011 att avslå sökandens klagomål vilket ingavs den 10 februari 2011 med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna,

— förplikta regionkommittén att utge ett belopp om 15 000 euro till sökanden som ersättning för den ideella skada som lidits till följd av de omåttligt långa administrativa och disciplinära förfaranden som inletts gentemot sökanden,

- förplikta regionkommittén att utge ett belopp om 15 000 euro till sökanden som ersättning för den ideella skada som lidits till följd av de felaktigheter och slarv som regionkommittén gjort sig skyldig till under de olika administrativa och disciplinära förfarandena,
- förplikta regionkommittén att utge ett belopp om 41 888,68 euro till sökanden som ersättning för den materiella skada som lidits till följd av att sökanden tvingats att gå i förtidspension,
- förplikta regionkommittén att utge dröjsmålsränta på de ovannämnda beloppen enligt Europeiska centralbankens räntesats med tillägg för två procentenheter,
- förplikta regionkommittén att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 23 september 2011 — ZZ mot EESK**(Mål F-92/11)**

(2011/C 347/86)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av EESK:s beslut att avslå sökandens ansökan om erkännande av de fel som begåtts mot sökanden genom uteblivet bistånd och åsidosättande av omsorgsplikten och om vidtagande av åtgärder för att offentligt fastslå sökandens meriter och kompetens samt talan om skadestånd.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs (EESK) generalsekreterares beslut att avslå sökandens ansökan om erkännande av de fel som begåtts mot sökanden genom uteblivet bistånd och åsidosättande av omsorgsplikten och om vidtagande av åtgärder för att offentligt fastslå sökandens professionella meriter och kompetens, bland annat sökandens förmåga att leda en administrativ enhet och förvalta dess personella och finansiella resurser,
- förplikta EESK att utge ett belopp på 15 000 euro för ideell skada som orsakats av åsidosättandet av omsorgsplikten, och
- förplikta EESK att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 23 september 2011 — ZZ mot kommissionen**(Mål F-93/11)**

(2011/C 347/87)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Blot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av det beslut som fattats av ordföranden i uttagningskommittén avseende uttagningsprovet EPSO/AST/111/10 — Sekreterare (AST 1) att inte låta sökanden delta i uttagningsprovet.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats den 15 juni 2011 av ordföranden i uttagningskommittén avseende uttagningsprovet EPSO/AST/111/10 — Sekreterare (AST 1),
- följaktligen fastslå att sökanden ska få delta i uttagningsförfarandet avseende nämnda uttagningsprov, och om så krävs ordna nya uttagningsprov,
- under alla omständigheter förplikta EPSO att lämna ut all information som detta organ förfogar över avseende samtliga sökandes resultat på prov d),
- alternativt, för det fall att huvudyrkandet inte godtas, vilket inte är fallet, fastslå att ett belopp som fastställts tillfälligt och i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) på 50 000 euro ska utbetalas till sökanden,
- under alla omständigheter fastslå att ett belopp som fastställts tillfälligt och i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) på 50 000 euro ska utbetalas till sökanden såsom ersättning för den ideella skada som denne lidit.

Talan väckt den 28 september 2011 — ZZ mot EIB**(Mål F-95/11)**

(2011/C 347/88)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: ZZ (ombud: advokaten N. Thieltgen)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av EIB:s implicita beslut att ändra tjänsteutövningsvillkoren och arten av sökandens arbetsuppgifter samt yrkande om skadestånd.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara EIB:s implicita beslut att ändra tjänsteutövningsvillkoren och arten av sökandens arbetsuppgifter,
- förplikta EIB att ändra sökandens tjänstplacering till en tjänst som överensstämmer med hennes lönegrad och anställning,
- konstatera förekomsten av fel i tjänsten som kan tillskrivas EIB,
- fastställa EIB:s ansvar gentemot sökanden beträffande beslutets olaglighet och de fel i tjänsten som kan tillskrivas EIB,
- förplikta EIB att till sökanden betala ersättning, jämte dröjsmålsränta, för den fysiska, ideella och ekonomiska skada hon lidit till följd av beslutets olaglighet och de fel i tjänsten som kan tillskrivas EIB,
 - när det gäller beslutets olaglighet,
 - för den ideella skadan: 20 000 euro,
 - för den ekonomiska skadan i form av utebliven lön: 113 100 euro,
 - när det gäller fel i tjänsten som kan tillskrivas EIB,
 - för EIB:s åsidosättande av sin omsorgsplikt och skyddsplikt: 119 100 euro,
 - för åsidosättandet av artikel 42 i personalföreskrifterna: 10 000 euro,
- förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 3 oktober 2011 — ZZ mot parlamentet

(Mål F-97/11)

(2011/C 347/89)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna P. Nelissen Grade och G. Leblanc)

Svarande: Europaparlamentet

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av parlamentets beslut om det datum för ändring av civilstånd som ska beaktas vid indragning av hushållstillägget efter en dom om äktenskapsskillnad avseende sökanden.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 4 juli 2011 att delvis avslå sökandens klagomål,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 21 januari 2011, delgivet genom applikationen för administrativ förvaltning Streamline, i vilket det fastställs att ändringen av sökandens civilstånd ska gälla från den dag då dom om äktenskapsskillnad meddelades,
- erinra tillsättningsmyndigheten om de följder som ogiltigförklaringen av de angripna besluten medför, och särskilt om att det datum som ska beaktas vid bestämmandet av när domen om äktenskapsskillnad mellan sökanden och hans före detta maka ska börja gälla, är datumet för registrering av domen, vilket var den 26 april 2011,
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 3 oktober 2011 — ZZ m.fl. mot kommissionen

(Mål F-98/11)

(2011/C 347/90)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ med flera (ombud: advokaterna F. Moyse och A. Salerno)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att anse att vissa ekonomiska stöd som en medlemsstat betalar ut till studenter som följer en högre utbildning utgör ersättning av samma slag som familjetillägget och att avdrag ska göras för dessa ekonomiska stöd från det utbildningstillägg som utbetalas till tjänstemän som är föräldrar till sådana studenter. Även talan om ogiltigförklaring av beslutet att det utbetalade stödet ska återbetalas.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- beträffande de nio första sökandena, ogiltigförklara besluten att göra avdrag från de utbildningstillägg, som enligt tjänsteföreskrifterna betalas ut för deras barn med ett belopp som motsvarar de stipendier för högre utbildning som Storhertigdömet Luxemburgs dokumentations- och informationscentrum för högre utbildning, (CEDIES), beviljar de senare, och vidare ogiltigförklara besluten riktade till var och en av de nu nämnda sökandena om återbetalning av de utbetalade stöden med ett belopp som motsvarar vad som påstås vara felaktigt utbetalade utbildningstillägg,
- beträffande den sista sökanden, ogiltigförklara beslutet att ålägga honom att ange om hans barn åtnjuter ett stipen-

dium beviljat av CEDIES och att under tiden, från den 1 december 2011, avbryta utbetalningen av utbildningstilläget för detta barn, endast vad gäller denna avbrutna utbetalning,

- ålägga kommissionen att betala den lön som förfallit till betalning jämte dröjsmålsränta, beräknad från och med förfallodagen, med den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner under den aktuella perioden med tillägg av två procentenheter,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Personaldomstolen

2011/C 347/83	Mål F-87/11: Talan väckt den 13 september 2011 — ZZ mot FRONTEX	45
2011/C 347/84	Mål F-88/11: Talan väckt den 16 september 2011 — ZZ mot kommissionen	45
2011/C 347/85	Mål F-89/11: Talan väckt den 18 september 2011 — ZZ mot Regionkommittén	45
2011/C 347/86	Mål F-92/11: Talan väckt den 23 september 2011 — ZZ mot EESK	46
2011/C 347/87	Mål F-93/11: Talan väckt den 23 september 2011 — ZZ mot kommissionen	46
2011/C 347/88	Mål F-95/11: Talan väckt den 28 september 2011 — ZZ mot EIB	46
2011/C 347/89	Mål F-97/11: Talan väckt den 3 oktober 2011 — ZZ mot parlamentet	47
2011/C 347/90	Mål F-98/11: Talan väckt den 3 oktober 2011 — ZZ m.fl. mot kommissionen	47

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV